

Başbakan Divriği Sergisini gezdi

Başbakan Tayyip Erdoğan 6 Kasım tarihinde Divriği Ulu Camii fotoğraf sergisini gezdi. İTÜ Taşkışla yerleşkesinde sergilenen "Cennetin Kapıları" Divriği sergisini Başbakan Tayyip Erdoğan, Emine Erdoğan, Kültür Bakanı Ertuğrul Günay, Divriği Kaymakamı Önder Bakan, Divriği Araştırmaları Merkezi'nden İhsan Çalapverdi birlikte gezdiler. Başbakan Tayyip Erdoğan Divriği Ulu Cami'sinin kapılarındaki taş bezemeleri incelerken "Divriği'ye gitmek farz oldu" dedi.

Mesainin en uzun beş dakikası!

Yemek hizmeti sunduğumuz kuruluşlarda, her öğlen binlerce çalışan Keyveni'yi bekliyor, lezzetin adı Keyveni diyor.

Sizin çalışanlarınız ne diyor?

Nakilbent Sk. No: 41/1
Sultanahmet - İstanbul

İADE
ADRESİ

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 KASIM 2009 ● YIL: 4 SAYI: 39 ● www.divrigi.com.tr

Avcıların vahşeti

Mursal Köyü'nün etrafında av yapanlara köylüler müdahale etti. Avcılarla Mursal Köylüleri arasında arbede yaşandı. Olay büyüdü, Mursal Köylü Muhtarı Mustafa Hakverdi ve dört kişi tutuklanarak bir gün nezarete

tutuldu. Daha sonra adliyeden serbest bırakılan Mursal Köylüleri avcılarının yasa tanımadığını söylediler. Çobandurağı (Kürtnarlı) bölgesinde avcılarının yaraladığı Geyik (Dağ Keçisi) bir kayanın üstünde ölü olarak bulundu.

Bu fotoğraf herhangi bir yerden alıntı değildir gerçektir. Divriği'de çekilmiştir.

HAYVAN ÖLDÜRME SEZONU AÇILDI

Av sezonu başladı.1 Ekim tarihinde açılan av sezonu ile beraber dağ taş avcı doldu. Divriği'nin hemen hemen her köyünde ve her arazisinde avlanan avcılar, Geyik (Dağ Keçisi) Keklik, Bildircin, Güvercin, Bağırlak, Atmaca, Hopal, Üveyik, Angut, Yaban Ördeği, Sığırık, Serçe gibi pek çok hayvanı sınırsızca avlıyorlar. Divriği Dağlarında sayıları gün geçtikçe azalan dağ keçileri de avcılarının elinden kurtulamıyor. Avcıların yaraladığı Dağ Keçisi Çobandurağı (Kürtnarlı) Köyü yakınlarında ölü olarak bulundu.

MURSAL'DA AVCILAR OLAY ÇIKARDI

Divriği'den gelerek Mursal Köyü'nün etrafında av yapan Hakan Aslanburç ve arkadaşlarına Mursal Köyü Muhtarı Mustafa Hakverdi ve köylüleri müdahale etti. Avcılarla Mursal Köylüleri arasında kavgı çıktı. Avcılara birşey olmazken Mursal Köyünden Muhtar Mustafa Hakverdi ve beraberindeki dört kişiyi jandarma tutukladı, Mursal köylülerinden 4 kişi birgün nezarete kaldı. Ertesi günü savcılıkta ifadeleri alınan köylüler serbest bırakıldılar.

YENİ DÖNEM VE YENİ SİYASET

sahinkck@hotmail.com

ŞAHİN KÜÇÜK

BİLİNDİĞİ gibi devlet ve siyaset olgusunu ortaya çıkaran temel faktör insanların toplu halde yaşamalarıdır. Her toplum öncelikle kendini korumak, mevcudiyetini sürdürmek, ortak meselelerini çözmek, kamusal hizmetleri görmek , ortak değerler üretmek ve bunların paylaşımını gerçekleştirmek amacıyla örgütlenmelere ihtiyaç duymaktadır. Örgütlü toplumun tüm çarkları doğru bir biçimde, adilane ve dürüst çalışırsa eğer, sistem üretecek, sağlıklı bir üretimle birlikte her çark gelişerek büyüyecek ve böylece toplum daha huzurlu, dayanışma ve adalet ortamıyla korunmuş olacaktır. Her bir dışının böylesi bir anlayışla çalıştığı bu mekanizmada **menfaat ve kişisel çıkarlar** belirleyici erkin ihtirasları lehinde hak terazisinin dengesini bozan en önemli unsurdur. Tarih boyunca rejimleri ve sistemleri ne olursa olsun toplumlar için en büyük sorun devlet yönetiminde, siyasette, asker ve sivil bürokraside toplumu meydana getiren fertlerdeki kirlenme ve yozlaşma olmuştur. Karar verme yetkisine sahip olan kişilerin sahip oldukları kamusal yetki ve gücü, mevcut yasa ve ahlak kurallarına aykırı bir biçimde kendilerinin, yakınlarının ve mensup oldukları grupların menfaatleri doğrultusunda kullanmaları maalesef günümüz siyasi anlayışının da belkemiğini oluşturmaktadır. Yıllardan beri süregelen çeşitli çıkar gruplarının ulusal kaynakları yağmalama kavgasına dönüştürdükleri, demokratik ilke ve kuralları hiçe sayıp, faziyet ve dürüstlük gibi ahlaki değerleri tahrip ettikleri bu yoz siyasi üslubun eşitlikçi ve demokratik bir halka sahip olan ilçemiz yerel yönetimine de sirayet etmemesi en büyük temennimizdir. Temiz ve ilkeli bir siyaset ekseninde, suistimallerden uzak samimi çalışmaların yapıldığı, alınan tüm kararların ve yapılan tüm icraatların yalnızca halka hizmet vermek amacıyla halkın talepleri doğrultusunda gerçekleştirildiği şeffaf ve katılımcı bir siyaset elbette mümkündür. Şahsi rant ve menfaat musluğunun başını tutmak için değil, bilakis varolan yetki ve kaynakları halkın sorunlarına çözüm üretmek ve mevcut durumu daha da iyiye götürmek için kullanan yönetimlerin göreve talip olması dileğiyle..

Yazarlar...

	Haydar YALÇIN
	Müslüm DOĞAN
	Beyzade ÖZKAHRAMAN
	Nilüfer MURATOĞLU
	Mustafa TARAKÇI
	Muharrem YAĞBASAN
	İsmail ÇINAR
	Esat KORKMAZ
	Sadık ÇELİK
	Hıdır ÇAM
	İsmail ASIL
	Ataner YILDIRIM

İç Sayfalar

Tanıtım Günleri	2'DE
Alevilerden Miting	4'DE
Divriği Yüksekokulu	5'DE
Kültür Sanat	6'7'DE
Yağbasan Derneği	8'DE
Yazı Dizisi	9'DA
Ankara Haberleri	10'DA
13. Turnuva	11'DE
Servet Yıldız	12'DE

Divriği suya hasret

Divriği'nin su sıkıntısını çözmek için bütün girişimler sürdürülüyor

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Venk (Gökçebel) Köyü'nden Divriği'ye içme suyu getirmek için girişimlerde bulundu. 15 Ekim tarihinde Venk Köyü ile bir protokol yaptı. Ancak Ürük Köylüleri bahsi edilen suyun kendilerine ait olduğunun belgesini çıkardılar. 1927 yılından beri adı geçen suyu Ürük Köyü'nün kullandığını belirttiler.

Aleviler Kadıköy'de buluştu

ABF'nin düzenlediği "Alevilere Eşit Yurttaşlık Hakkı" Mitingine yüzbinlerce kişi katıldı

ABF (Alevi Bektaşi Federasyonu)'nin düzenlediği Eşit Yurttaşlık Hakkı Mitingi'ne Türkiye'nin dört bir yanından Alevi Örgütleri, solcular, sosyalistler, sosyaldemokratlar, siyasi partiler, sendikalar, sanatçılar ve halk katıldı.

Tercih Ediliyoruz Çok Farklıyız...

- Gümrük Müşavirlik Hizmetleri
- İthalat ve İhracat Gümrükleme Hizmetleri
- Teşvik Takibi • TSE Dökümantasyon
- Ön izin Uygulamaları • Tercüme
- Teminat Çözümleri • Kurye Hizmetleri

Mevlana Cad. No 85 Kat 2-3 Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 413 35 35 Fax: 0212 546 76 61 info@unsped.com.tr
www.unsped.com.tr

MUSTAFA TARAKÇI

Topal Osman'ın Düşündürdükleri

Değerli okurlarım bugün sizlere Atatürk döneminde yaşanan üzücü bir olaydan bahsedeceğim; hukukun üstünlüğüne inanç ve vicdanın sesine kulak vermenin nasıl iç içe olduğundan söz edeceğim: Samsun'dan beri Mustafa Kemal Paşa'nın yanından hiç ayrılmayan, O'na muhafız komutanlığı yapan yurt sever, gözü pek, sert mizaçlı, inandığı dava konusunda her türlü tehlikeye göğüs geren, Atatürk'ün yakın çevresinden Giresunlu Topal Osman'ın üzücü sonundan söz etmek istiyorum. Topal Osman olayında ibret alınacak sahneler vardır. Bu olayı siz değerli okurlarımla özet olarak da olsa paylaşmak istedim. Cumhuriyet henüz ilan edilmemiştir. Lozan Barış Görüşmeleri devam etmektedir. Lozan'daki konferansta alınan her karar TBMM'de bütün milletvekillerini memnun etmez. Mecliste başlangıçtan beri Mustafa Kemal'e ve O'nun düşüncelerine muhalif olan, cumhuriyete sıcak bakmayan, padişah ve halife yanlısı azımsanmayacak bir grup vardır. Trabzon milletvekili Ankara'da ikamet eden matbaa işletmecisi Ali Şükrü de bunlardan biridir. Mecliste yaptığı sık konuşmalarından birinde İsmet İnönü'nün Lozan Konferansı'nda Musul konusunda neden taviz verdiğini şiddetle eleştirmiş, hatta Mustafa Kemal'i bile ağır bir şekilde itham etmiştir. Ali Şükrü'nün bu tutumu, Mustafa Kemal Paşa'nın muhafız komutanı Topal Osman'ı da rahatsız eder. Topal Osman, Ali Şükrü'ye kendi yöntemleri ile ceza vermek ister. Adamları vasıtası ile Onu Saman Pazarı'ndaki evine akşam yemeğine davet eder. Yemek sonrası kısa bir tartışmayı müteakip adamları ile birlikte Onu boğdurup, Çankaya Köşkü gerilerinde muhafız kıtasının sorumluluk sahası içinde bir yere gömdürür. Kendisi de Ankara Gaziosmanpaşa'daki "Papazın Bağı" adıyla bilinen semtteki hizmet binasında gelişmeleri takibe koyulur.

O dönemin Ankara'sı küçüktür. Herkes birbirini sıkça görür. Meclis'te tanınmış simalardan Milletvekili Ali Şükrü'nün olmayışı dikkati çekiyordu. O dönem başbakan da Lozan'dan dolayı Mustafa Kemal Paşa ve İsmet İnönü'ye kırılgan olan Ali Şükrü'ye de sempati besleyen Rauf Orbay'dır.

Rauf Orbay, durumu, bu konuyla ilgili aldığı ihbarları takiple Topal Osman'ın bir cinayet işlemiş olabileceğini Gazi Mustafa Kemal'e ima eder. Mustafa Kemal Paşa yeni teşkil etmiş olduğu nizami muhafız birlik komutanı İsmail Hakkı Tekçe'den emrindeki Meclis Muhafız Taburu ile Topal Osman'ın aranıp bulunmasını, gerekirse yakalanmasını ve bahse konu olayın aydınlığa kavuşturulmasını ister. O dönemin Ankara'sında bu maksatla kullanılabilecek başkaca bir birlik ve kuvvet yoktur.

Bir başka söylentiye göre, Mustafa Kemal Paşa Topal Osman'ı bir şekilde yanına çağırması, onunla görüşmüş, bu cinayetin kendisi tarafından işlenip işlenmediğini öğrenmek istemiş, oysa Topal Osman bunu inkâr etmiştir. Fakat birkaç gün önce Topal Osman'ın Saman Pazarı'ndaki evinde yüksek sesli bağırta çağırta duyanlar olmuştur.

Mustafa Kemal Paşa istemeye istemeye bu konuda kuvvet kullanılması istemiştir. Bizzat kendisinin yaptığı manevra planı ile Topal Osman ve ona bağlı Giresunlu muhafız askerler Papazın Bağı bölgesinde kısırlanmış, 18 saat süren çatışmadan sonra 12 muhafız hayatını kaybetmiş, Topal Osman'da 2 Nisan günü ağır yaralanmış, bilahare hayatını kaybetmiştir.

Bu çatışmada sayıları tam bilinmeyen Topal Osman yanlısı bir grup muhafız asker de sağ olarak ele geçirilmiş, Atatürk'ün huzuruna çıkarılmış, Mustafa Kemal Paşa bunları dinledikten sonra şu emri vermiştir;

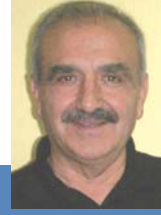
"Bu erler üniformalarını çıkaracak, derhal terhis edilecek ve memleketlerine gönderileceklerdir." Gazi Mustafa Kemal'in bu tutumu manidardır! Devletin resmi gücüne karşı ateşle karşı koymaya çalışan ve fakat kendi vatandaşımız olan bu grup, Gazi Mustafa Kemal tarafından cezalandırılmak istenmemiştir. Kardeş kavgasında, kan davasında bağışlamak, affetmek büyüklüktür. Belki de yaraların kabuk bağlamasına bir vesile teşkil edecektir. Karşı taraf Topal Osman'ın öldüğüne bile inanmaz, onun gömüldüğü yerden çıkarılıp Meclisin önünde darağacında sallandırılmasını ısrarla isterler. Mustafa Kemal Paşa, umuyorum içi kan ağlayarak ta olsa hukukun üstünlüğü adına bu ısrarlı tutuma göz yumar. Topal Osman'ın birkaç gün bile olsa, Meclisin önünde idam sehpasında asılı kalmasına ses çıkarmaz. Cumhuriyete giden yolda sabır ve gözyaşı da vardır. Bugün bu olaydan alacağımız dersler olduğunu sanıyorum.

İrlandalı bir anne ve İtalyan bir babanın oğluydu; baba- sı bahçıvanlık yaparak geçimini sürdürüyordu, buhranlı yılları böyle geçirmişlerdi, aile yoksulluğun tam sınırında olmasına rağmen çocuklarına bunu sezdirmemeye çalışıyorlardı. Çocuğun annesinin, çocuğu ile ilgili bir hayali vardı. Daha ufakken kurduğu bir hayal, okula başlamadan önce hep çocuğuna bunu söylüyordu. "Senin bir yazar olmanı istiyorum, ama sadece bir yazar değil, ÇOK BÜYÜK BİR YAZAR" Çocukluğu bu hayal üzerine geçmişti, sonunda diğer çocuklar gibi okula gitti, hikaye kitapları okumaya başladı, okul dergisinde yazılar yazmaya başladı. Missouri Üniversitesi'nin gazetecilik bölümünden mezun oldu. Mezun olduktan iki ay sonra annesi mutfakta yemek ha- zırlarken yığılıp kaldı. Hastaneye

Büyük yazar olmak

DERLEYEN

Dr.BEYZADE ÖZKAHRAMAN

götürdüklerinde çok geçti. Ölmüştü. Çocuğun hayalleri ise yön değiştirmişti, hava kuvvetlerine yazıldı ve İkinci Dünya Savaşı'nda bombardıman uçakları ile görev yaptı. Ama bu görev onu mutlu etmemişti, tekrar başa döndü dergi çıkarmaya başladı, kitap yazmaya başladı. Sonunda dün- yada en çok satan kitap unvanını kazanan on milyondan fazla basarak on

sekiz dile çevrilen "Dünyanın En iyi Satıcısı" kitabını yazdı. Og Mandino adı başarılı yazarlar sıralamasında en öne çıkmıştı. Kitabı satış rekorları kırıyordu, insanlar çevresinde dönüyor, telefonlar geliyor ve dünyanın dört bir yanından güzel mektuplar alıyordu. Bütün bu olağanüstü durum karşısında ofisten çıktı, yavaş yavaş kilisenin önünden geçerek annesinin mezarına yaklaştı, mezarının önünde dizlerinin üstüne çökerek hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Sonra ellerini sıkıca birbirine kenetleyerek şöyle seslendi:

"Anne, şu anda neredeysen şunu bilmeni istiyorum; SONUNDA, EVET SONUNDA BAŞARDIK..."

Divriği İstanbul'da tanıtıldı

II. Divriği Tanıtım Günleri 1 -10 Kasım tarihleri arasında Taksim Metro Salonu'nda yapıldı. Tanıtım Günleri'ne Kültür Bakanı Ertuğrul Günay, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı

Önder Bakan, Sancaktepe Belediye Başkanı İsmail Erdem katıldı. Tanıtım Günleri boyunca Fotoğraf sanatçısı Yusuf Güldalı'nın Divriği'nin doğa ve tarihine ait 148 adet fotoğrafı sergilendi.

Divriği Gazetesi Yazı Kurulu Yusuf Güldalı Fotoğraf Sergisini gezdi. İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras ve Divriği Gazetesi yazı kurulunda bulunanlar sergide görüş alışverişinde bulundular

Divriği Tanıtım Günleri Taksim Metro girişindeki salonda yapıldı. Bu yıl 2'incisi yapılan tanıtım günleri 1-10 Kasım tarihleri arasında gerçekleştirildi. Kültür Bakanı Ertuğrul Günay'ın da gezdiği II. Tanıtım Günleri'nde Divriği'nin tanınmış Fotoğraf Sanatçısı Yusuf Güldalı'nın 148 adet fotoğrafı on gün boyunca sergilendi. Mustafa Akgün'ün düzenlediği 2'inci Divriği Tanıtım Günleri'ne siyaset dünyasından sanatçılara, yazarlardan bürokratlara kadar çok sayıda kişi katıldı. Tanıtım Günleri'nin açılışını Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı Önder Bakan ve Sancaktepe Belediye Başkanı İsmail Erdem

birlikte yaptılar. Açılışın ardından konferans salonuna geçildi. Doç.Dr. Ömer Faruk Kültür II. Divriği Tanıtım Günleri'nin açılış konuşmasını yaptı. Kültür konuşmasında geçtiğimiz yıl birincisini yaptık eksiklerimizi ve noksanlıklarımızı gidererek bu yıl da 2'incisini yapıyoruz. Ümit ediyorum ki artık Divriği Tanıtım Günleri'ni düzenli olarak devam ettireceğiz. Amacımız Divriği'nin daha fazla tanınması, hakettiği yerde olmasıdır dedi. Tanıtım Günleri kapsamında söyleşiler, paneller ve müzik dinletiler yapıldı.Divriği'nin Tarihi, Ulu Camisi ve Konakları çeşitli oturumlarda anlatıldı. Bu söyleşilerde İstanbul Bağımsız

Milletvekili Ufuk Uras, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök,Divriği Kaymakamı Önder Bakan, Seda Şenol, Mimar Hasan Basri Hamulu, Doç. Dr. Mustafa Yeğin , Ahmet Özdemir, İhsan Çalapverdi, Alper Akgün, Fatih Köse, Mustafa Gürsoy, Hasan Gülaçtı, , Mustafa Akgün, Mahir Pekşen, Fatma Pekşen, Yusuf Gürsoy, Adnan Yüksel Nihat Aygün, ve Aşur Gülkanat söz alarak katılımcılara hitap ettiler.

BAŞBAKAN TAYYİP ERDOĞAN VE KÜLTÜR BAKANI ERTUĞRUL GÜNAY TANITIM GÜNLERİNİ GEZDİ Kültür Bakanı Ertuğrul Günay açılıştan önce Divriği Tanıtım

Günleri salonunu gezdi. Divriği Kaymakamı Önder Bakan ile birlikte salona gelen Bakan Günay Divriği'nin tanıtımı için ellerinden geleni yaptıklarını söyledi. Yusuf Güldalı'nın fotoğraf sergisini gezen Ertuğrul Günay böyle güzel sergiyi başbakanımız da görmeli, sayın Başbakanımızı mutlaka Divriğililerle buluşturacağım dedi. 6 Kasım Cuma günü akşamı Başbakan Tayyip Erdoğan İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) Taşkışla yerleşkesinde sergilenen Cennetin Kapıları Divriği Sergisini gezdi. Mimar Hasan Basri Hamulu'nun düzenlediği Ulu Cami'nin tanıtıldığı fotoğraf sergisine Başbakan Tayyip Erdoğan ve Emine Erdoğan ziyaret etti.

Halkımızın Kurban Bayramı'nı kutlar; sağlık, mutluluk ve esenlikler dilerim.

YENİMAHALLE BELEDİYE BAŞKANI

FETHİ YAŞAR

FIDİL
AĞAÇ MAMÜLLERİ
SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SONTALAMA
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi 8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98 • e-musapala@tnn.net

Ali Haydar Timisi ile...
Anadolu'nun 7 Rengi

Cem TV'de...

THE INSTRUMENTAL ALBUM FROM
Ü M İ T Y İ L M A Z

PARMAKLARIMIN UCUNDA

Ümit Yılmaz'ın
"PARMAKLARIMIN UCUNDA"
adlı enstrümental albümü
etiketliyle
Tüm **DAĞ** Mağazalarında
ve
Müzik Marketlerde!

Bu albümün geliri ÖZÜRLÜLER VAKFI'na bağlanmaktadır.

Bu vahşete kim dur diyecek

Av sezonunun başlamasıyla birlikte Divriği'nin doğal hayatını zenginleştiren Dağ Keçileri, Keklikler, Bildırcınlar, Bağartlaklar, Hopallar ve

Angutlar gezici avcılarının gazabından kurtulamıyor. Dağlarda vurularak yaralı kurtulan canlılar bir süre sonra ölü bulunuyor.

MURSALLILAR TUTUKLANDI

Divriği Avcılar Derneği üyesi Hakan Aslanburç ve bir grup avcı Mursal Köyü'nün etrafında avlanırken köy muhtarı Mustafa Hakverdi ve bir grup köylü avcılara, köy kenarında avcılık yapmayın, yasaktır, gidin yerleşim yerinin dışına orada avlanın" dediler. Avcılarla Mursal Köylüleri arasında arbede yaşandı. Olaya Jandarma müdahale etti. Köy Muhtarı Mustafa Hakverdi ve beraberindeki dört kişi gözaltına alındı. Avcılar ise serbest kaldı. Bir gün gözaltında tutulan Mursal Köylüleri Divriği adliyesinde ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar.

DAĞLAR MERMİ KOVANLARIYLA DOLU

Kayseri'den, Yozgat'tan, Sivas'tan, Maraş'dan ve çevre illerden yüzlerce avcı Divriği Dağları'nda keklik kıyımı yaptılar. Lüks marka arazi arabalarıyla günlerce dağlarda av yapanlar sınırsızca hayvan avlıyorlar. Yasalara göre yerleşim yerlerinin yakınında av yapmanın yasak olduğu bilinmesine rağmen avcılar bu yasağı ihlal ediyorlar. Dağlarda atılmış mermi kovanından geçilmiyor. Yaralanarak kaçan dağkeçileri arazide ölü bulunuyor.

Önder Bakan avcıları uyardı

Divriği doğal hayatını korumak için pek çok vatandaşımız duyarlılık gösteriyorlar. Çevre ve Orman Bakanlığı Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğü'ne bağlı Merkez Av Komisyonu'nun 2009 - 2010 dönemi kararları 1 Haziran 2009 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. Bu karara göre Merkez Av Komisyonu'nun belirlediği yerlerle ilgili kitapçık ve harita kaymakamlıklarda, avcılar derneklerinde ve köy muhtarlarında bulunmaktadır. Divriği ilçesinin avlanmaya açık olan ve yasak olan alanları belirtilmiştir. Bu haritalarda uyulması gereken kuralları özellikle yer olmaktadır. Bu kurallara uymayanlar için cezai işlemler yapılacaktır. Avlanmak isteyen avcılar ücretlerini Bakanlık Döner Sermaye İşletmesine yatırarak avlanma belgesi alarak avcılık yapacaklardır. Avlanmak için yasal olarak yapılacak şeyler uyulması gerekenler açık olarak belirtilmiş ve Resmi Gazete'de yayınlanmıştır. Av yasaklarının takibini Çevre ve Orman Bakanlığı yetkililerince ve Orman Genel Müdürlüğü'nün elemanları yapıyor. Kolluk kuvvetleri ile av koruma memurları yasaklanan fiilleri takip etmeye ve bu amaçla kullanılan eşya ve vasıtalarla, silah ve mühimmata el koymaya ve bu amaçla yasaklamaya

görev ve yetkilidir. El koyulan ve bulundurulması suç teşkil eden silahlar soruşturma evrakı ile birlikte Cumhuriyet Başsavcılıklarına intikal ettirilecektir. Ayrıca talep halinde av koruma memurlarına, saha bekçilerine, Jandarma, Polis, köy ve kır bekçilerine, köy muhtar ve ihtiyar heyeti üyelerine avlanma belge ve izin evrakları ile avladıkları hayvanları ibraz etmek durumundadırlar. Böylece keyfi davranışlar dan kaçınılması gerekmektedir. Kanuna aykırı birdurumun tesbiti halinde (avlanma belgesi olmaması, izin belgesinin olmaması, yasak olarak avlanma) derhal görev mahalline göre Jandarma, Emniyet yada Çevre Orman İl Müdürlüğü'ne bildirilmesi gerekmektedir.

Nereye kadar öldüreceksiniz

Divriği hem yaban hayatı bakımından, hem de doğal hayat bakımından eşine az rastlanır zenginlikleri barındıran bir yerdir. Doğal hayatının güzelliği kadar insanları da bir o kadar güzeldir Divriği'nin. Sadece güzellikler olmuyor doğada, kötülükler de oluyor. Doğayı kendi haline bırakmıyor insanlar. Av sorunu da doğal hayatın dengesini bozan çok önemli bir sorundur. Her yıl av mevsimi açıldığında Divriği'nin dağlarında yaylalarında köylerinde hayvan katliamları yaşanıyor. O güzelim Dağ Keçileri avcılarının tüfeklerinin hedefi olmaktan kurtulamıyorlar. En yüksek dağlara kaçıyorlar ama nafile. Oralarda bile avcılarının tuzaklarına düşüyorlar. Avcılık adı altında güzelim keklikleri, üveyikleri, bildırcınları, kargaları ve bilcümle yaban hayatını oluşturan canlıları öldürmekten zevk alan bu insanlara kim dur diyecek, bu vahşeti kim durduracak!. Doğada bu canlıları gördüğümüzde gözlerimiz parlıyor sevinçten. Bu mutluluk kötü birşeydir. Eskiden dağlara çok kar yağdığı zamanlarda, köylülerimiz yaban hayvanları aç kalmasin diye sırtlarında ot, buğday götürüp dağlara bırakırlardı ki o canlılar açlarından ölmesin. Leyleklerle yuva yaparlardı ki gelip köylerine dursun leylekler. Ne oldu bu geleneklere, biz bu doğayı ne zaman anlayacağız acaba. Avcıların bu vahşetlerini gördükçe çok acı çekiyorum. Divriği'nin dağlarında Anadolu

Parsı'nı görenler var. Bu kötü birşeymi. Bizim dağlarımızda Anadolu'da yaşayan her canlı var. Bu doğal hayatın zenginliği kimin eline geçer. Biz bunları korumak yerine yoketmeye mi uğraşacağız. Bitki çeşitliliği açısından da Divriği çok zengin bir yerdir. Geçtiğimiz yıl Ankara Üniversitesi Botanik Bölümü Hocalarından Ali Demirsoy'a 300 çeşit bitkinin fotoğraflarını yolladım. Bu yıl da 200 çeşit bitki fotoğraflarını belgeledim. Avcılara bir çağrıda bulunmak istiyorum. Av tüfeklerine harcadığınız parayla fotoğraf makinası alın. Bitkilerin ırmakların, dağların kuşların, dağ keçilerinin yani doğal hayatın fotoğraflarını çekin. Bırakın o canlılar daha fazla çoğalsınlar. Onlardan ne doğaya ne de insanlara zarar gelmez. Avcıyla fotoğrafçıyı kıyaslamak icap ederse eğer, avcı vurur öldürür yok eder. Fotoğrafçı ise belgeler, yaşatır.

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
- Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz "Divriğili İşadamları Rehberi"nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

HAYDAR YALÇIN

OZANLARIMIZ

camsih.com@hotmail.com

Er Mustafa

Şairler, Âşıklar, Ozanlar nereli olurlarsa olsunlar doğduğu yer belli de olmasa öldüğü yer ve geride bıraktıkları gözünü yumduğu yerde hayata devam etmişse ben o şairi ya da ozanı oralı görürüm. Bu sayıda size tanıtacağım ER MUSTAFA da böyle bir şairimizdir. Er Mustafa'yı araştırıp Divriği Şairleri kitabına alan İbrahim Aslanoglu'dur. İbrahim Aslanoglu aslen Tokatlıdır. Bir dönem Divriği de öğretmenlik yapmış bu güzel dost araştırmaları ile ünlü bir yazardır. Emekleri için teşekkür ediyor saygılarımı sunuyorum.

**Ol ilm-i hikmetten haber almayan
Götürdüler seni dara ne minnet
Gülün goncanın kadrini bilmeyen
Ahiri karışır kara ne minnet
Er Mustafa'm sözün atma yabana
Yatacak yer gerek bu şirin cana
Cehd et meylini ver mah-i tabana
Sen âşık olursan yara ne minnet**

Edirne valisi Süleyman Paşanın oğludur. Ölüm ve doğum tarihleri belli değildir. Tahminen 50-60 sene evvel 63 yaşında iken Ziniski'de öldüğü söyleniyor. 3 oğlu ve 5 kızı olmuştur. Şairliğe kırk yaşından sonra başlamış, Hatayı'yi üstad tanımıştır. Bu başlıyışı çocukları şöyle anlatıyorlar: "Kendisine Hızır tarafından bir elma verildi. Yarısını kendisi, yarısını da karısı yedikleri takdirde iyi bir âşık olacakları söylendi. Kadından âşık mı olur, diye karısına bir şey vermeyip hepsini kendisi yedi. Ne olduysa, işte bundan sonra oldu; ölünceye kadar kaynayıp, coştı". Yalnız nefes ve duvazlar değil, güzel âşk şirleri de söyleyen Er Mustafa, birçok mecmua ve cönklerde Kul Mustafa ile karıştırılmıştır. Sadettin Nüzhet dahi aynı şahıs zannıyla Er Mustafa'nın bir şiirini Kul Mustafa'ninkiler arasında nesretmiştir. Tabiidir ki, şairlerin muhitine göre (Kul) ve (Er) kelimelerinin değiştirilmek suretiyle birininkinin diğerine mal edilmesi ihtimalini her zaman göz önünde bulundurmak gerekir. Oğlundan aldığım ve Er Mustafa'nın olduğunu tahmin ettiğim şiirlerinden beş örnek veriyorum.

**Ademoğlu gezme yüksek havayı
Alçağında ne acıp haller var
Çiçek diye dermeyesin kovayı
Dost bağında yeni açmış güller var
Umarım çiçeği gülden deresin
Eğlene de dost bağında durasın
Huri kızlarını sen de göresin
Göresin ki ne acıp kullar var**

**Eriştin menzile üçler de bile
Yedilerle kırklar beşler de bile
Müminler gidiyor bir kadim yola
Göresin ki ne acayıp yollar var
Menzilimiz erenlerin menzili
İnkâr olan bu dergâhtan üzülü
Şeyh Sakî'nin buyruğunda yazılı
Okudum ki anı hüsn-i diller var**

Türküler asırlardır Anadolu halklarının duyguyu ve düşüncelerini ifadesi olmuştur. Halkın içinde yetişen şiirleriyle deyişleriyle türkülerıyla halkın sesi olan şairlerimiz, Ozanlarımız, Âşıklarımız değerlerimizdir. Bu değerlerimize ne yapsak azdır. Ben naçizane burada yıllardır eksiğiyle fazlasıyla elmden geldiğince alıntılar yaparak kendi araştırmalarımı da katarak yitirdiğimiz Ozan Şair ve Âşıklarımızı sizlere tanıtmaya eserlerinden örnekler vermeye çalışıyorum.

**Garip bülbül gibi ahu zardayım
Bağ bozulmuş gazel düşmüş gülüme
Âşkın durağı yok bilmem nerdeyim
Sevdasıyla mahkûm oldum ölüme**

Diyan Divriği Çamşah Ozanlarımızdan Âşık Ali Metin'in 4 Kasım 2005 tarihinde aramızdan ayrıldı. Ölümünün dördüncü yılında kendisini saygı ve sevgiyle anıyorum. Yattığı yer nur olsun.

ZORUNLU BİR DUYURU

Divriği Gazetesi 4 yıldır çıkıyor. Gazetenin yegane gücü okurlarımızdır. Her türlü ekonomik sıkıntıya rağmen gazeteyi hiç aksatmadan bugüne kadar çıkardık. Gazeteyi aksatmadan çıkarmak için ne kadar sıkıntılar çektiğimizi bizi yakından tanıyanlar bilirler. Bu gazete 4 yıldır aksamadan çıkıyorsa, okurlarımızın abonelerimizin ve Divriği Gazetesine reklam verenlerin desteğiyledir. Herkes çok iyi biliyor ki Divriği Gazetesi'nin herhangi bir kaynaktan dolayı olarak ekonomik desteği yoktur. Böylesi bir desteği biz de istemeyiz zaten.

Rıcamız şudur.

Divriği Gazetesi'nin abonelik ücretini hiç aksatmadan verenlerin yanısıra abonelik ücretini yıllardır veremeyen yüzlerce okurlarımız vardır. Gazeteyi çıkaramamakla yüzyüeyiz. Divriği Gazetesi'nin daha çok yaygınlaşması ve yaşaması için okurlarımızdan yeni aboneler önermelerini, abonelerimizden de abonelik ücretlerini zamanında ödemelerini bir kez daha bekliyoruz.

**DİVRİĞİ GAZETESİ
ABONE HESAP NUMARASI
Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi
Hesap Numarası: 62067655**

*Sadık ÇELİK

sadik.celik@keyveni.com.tr

Nitelikli Güvenli Gıda

Genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünlerinin ithalatına ilişkin çıkan yönetmelikle birlikte Güvenli Gıda tartışmaları aralıksız devam ediyor...

Gündemden düşmeyen bir diğer konu ise küresel bir salgın haline gelen ülkemizde de öldürücü boyutlara ulaşan Domuz Gribi. Bu salgın ile GDO tartışmalarının aynı zamanlarda ortaya çıkması tükettiğimiz gıdalarla sağlığımızın ne kadar iç içe bir bütün olduğunu göstermektedir. Kuş gribi, domuz gribi gibi salgın enfeksiyon hastalıkları özellikle son birkaç yıldır dünyayı etkisi altına aldı. Her ne kadar isimleri değişse de bu salgın hastalıklar genellikle hatalı ve sağlıksız beslenme sonucu bağışıklık sistemi zayıf kişilerde öldürücü etki yapıyor. GDO'lu ürünlerin ekiminin yüzde 99'u ABD, Kanada, Çin, Arjantin, Hindistan ve Brezilya'da yapılmaktadır. Çoğunluğu bu ülkelerde olmak üzere dünyada her yıl ölen 58 milyon insanın yüzde 60'ı yetersiz, dengesiz, endüstriyel, hazır gıdalarla, GDOlu ürünlerle beslenme sonucunda kronik hastalıklardan hayatını kaybetmektedir. Önümüzdeki 10 yıl içerisinde ise bu oranın yüzde 77'ye çıkması bekleniyor.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi, endüstriyel ve hazır beslenmenin ABC'si olan patentlenmiş GDOlu tohumlar bir sonraki yıla ayrılmayarak çiftiçiyi GDO teknolojisine sahip şirketlere mahkum ediyor. GDO'lu tohumla üretilen ürünlerin böceklenme gibi tarım zararlarına karşı üreticiyi ve doğayı koruduğu iddialarıyla ilaçlanmaya gerek olmadığı savunuluyor ancak bu tohumların sebep olduğu aşırı otlanma ile mücadele için daha etkili kimyasal ot ilacları kullanılıyor. Kimyasal ilacların kalıntılarından ötürü üreticinin, tüketicinin bağışıklık sistemi doğanın da ekolojik dengesi daha çok zarar görüyor.

Yapılan araştırmalar, tüm Avrupa'da bitki türleri sayısının 12 bin civarında, Türkiye'de ise saptanmış bitki türü sayısının ortalama 9 bin olduğunu göstermektedir. Böyle bir bitki türü zenginliği olan topraklara GDO'lu tohumları soktuğunuzda genetik çeşitlilik kaybolur. Dünyada şimdilik birkaç ürünle sınırlı olan GDO'lu tarımsal üretimin daha da yaygınlaşarak çeşitleneceği gözükmektedir, ülkemizde de ekimine izin verilirse ekim yapılan alanların dışındaki tarımsal alanlarımız, ırklarımız, bitki çeşitlerimiz de tozlanma yoluyla ya kaybolacak ya da zarar görecektir, topraklarımız ve doğamız kirlenecektir. Bir dünya sıralaması yapılacak olursa ülkemizin GDO'lu ürünlere ihtiyacı ancak en son sıralarda yer alır. Burada önemli olan doğru tarımsal politikaları uygulamaktır. Avrupa'da sebze üretiminde birinci sırada olan ülkemizin sebze tohumlarının yüzde 75'inin dışarıdan karşılanması kabul edilebilir bir şey değildir. Bize göre, bu konuda acil önlem alınmalı çünkü tohum egemenliğini kaybetmemiz tarımsal bağımsızlığımızı da riske edecektir. Tohum üretim ve dağıtımını çok uluslu şirketlerin tekeline bırakan ülkelere sonsuza kadar sömürülmeye ve kullanılmaya mahkum olacaksınız. Başta ABD olmak üzere GDO'lu ve hibrit tohumun küresel kontrolünü elinde tutanlar, ülkelerin yerel tohumlarını kullanımdan kaldırarak bu ülkeleri yüzde yüz kendilerine daha çok bağımlı hale getirmek istiyorlar bunun içinde ulusal devletlerin yasal düzenlemelerini etkileyerek ve bunlara müdahale ederek yasalarla yerel tohumların tedavülünden kaldırılmasını sağlıyorlar.

Mevcut tohumculuk yasası çiftçinin ticari olarak kendi tohumunu satma hakkını elinden almıştır. Bu durum Anadolu'nun binlerce yıllık tohum birikiminin el değiştirememesine, yok olmasına ve hibrit tohuma muhtaç kalınmasına neden olacaktır, olmaktadır. Hibrit tohumlarla, aşırı bilinçsiz kimyasal ilaçlamalarla, kimyasal (azotlu, nitratlı, amonyaklı) gübrelerle üretilen sebze ve meyveleri tüketenler için eski yerel tatlara, aromalara kavuşmak artık bir hayal. Kimyasal gübrelerin ve hormonların ürünlerde verim artışına, daha az zamanda gelişime ve düzgün biçimli standart üretime neden olduğu doğru ancak bu ürünlerin nitelikli besin değerleri, vitaminleri, doğal tat ve aromaları eksik. Örneğin; domates içerisindeki likopen çok etkili bir antioksidan ve hücre koruyucudur fakat kullanılan kimyasal gübre ve ilaçlar domatesteki likopen oranını kilogramda 1.1 mg'a kadar düşürüyor.(oysa kırmızı olgunluktaki doğal domatesteki likopen oranı yaklaşık 78.5 mg/kg'dır.) Bundan dolayı yediğiniz kimyasal gübrelerle ve ilaçlarla yetiştirilmiş domatesten nitelikli besin değeri, tat ve vitamin alamıyorsunuz. Bunun için geleneksel tohumculuğumuza, kendi ıslah ve gelişime çalışmalarımıza daha çok ağırlık verilmeli ve kimyasal gübreler de toprağın ihtiyacı olan doğal gübreyle birlikte dengeli bir şekilde toprak analizleri yapılarak kullanılmalıdır. Aynı şekilde, aynı anlayışla tarım zararlarına karşı mücadelede kullanılan kimyasal ilacların da bilinçli, yeterli miktarda ve kontrollü kullanılması gerekmektedir.

Uzmanlar domuz gribi gibi salgın enfeksiyon hastalıklarına karşı C vitamini alın bol bol sebze ve meyve tüketin uyarısında bulunuyorlar. Halkımız ülkemizde yetişen doğal sebze ve meyveleri tüketerek bağışıklık sistemlerini güçlendirebilirler ancak bu meyve ve sebzelerin nitelikli besin değerlerine, doğal tat ve aromalara sahip olmaları gerekmektedir. Tüm bu sebeplerden ötürü ülkemizde ulusal, milli, sürdürülebilir tarım politikası uygulanmalıdır.

Alevilerden AKP'ye Eşit Yurttaşlık Dersi

AKP'NİN ALEVİ AÇILIMINA YÜZBİNLERCE TEPKİ VAR

Aleviler bir kez daha taleplerini dikkate almayan AKP Hükümetini, yüzbinlerce kişinin katıldığı mitingle uyarak Aleviştir Alevi Açılımına tepki gösterdi. Alevi Bektaşî Federasyonu'nun düzenlediği "Ayrımcılığa Karşı Eşit Yurttaşlık Hakkı Mitingi"ne yüz binlerce Alevi katılarak hükümetin Alevi politikasını protesto etti. Kadıköy caddelerini dolduran her yaştan Aleviler adına yapılan konuşmalarda, talepleri duymazdan gelen hükümete ve eşitliği bozan Diyanet İşleri Başkanlığı'na tepki vardı. Miting başlamadan önce platformda 2 Temmuz 1993'te Madımak Otel'inin kundaklanması ile yaşamını yitiren aydınların isimleri tek tek anons edildi. İsimlerin söylenmesi sırasında yüz binler "burada" diye haykırırken miting de bir semah gösterisi ile başladı. Konuşmaların ardından Alevi örgütleri temsilcileri beyaz güvercin uçurdular.

KADIKÖY'E ALEVİ BASKINI

Hükümet'in Alevi Açılımı yapacağını iddia ederek bir dizi toplantılarla Alevi örgütleri ve akademisyenlerin görüşlerini almasının ardından geçen zaman Alevileri yine sokağa döktü. 9 Kasım 2008'de Ankara'da miting yapan Alevi Bektaşî örgütleri, orada

dile getirdikleri eşitlik ve adalet talepleri bir yıl boyunca dikkate alınmayınca bu defa da İstanbul'da bir araya geldi. Türkiye'nin her yerinden İstanbul Kadıköy Meydanı'na akan Aleviler, AKP'ye seslendi.

ALEVİ ÖRGÜTLERİ AKP'YE TEPKİLİ

Yürüyüşün ardından Alevi Örgütü temsilcileri kürsüye çıkarak konuşmalar yaptılar. Konuşmaların merkezinde ise AKP hükümetinin politikaları vardı. Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı Fevzi Gümüş, yaptığı konuşmada Diyanet İşleri Başkanlığı'nı eleştirdi. Bu çağda Alevilerini yok sayılmasına tepki gösteren Gümüş, buna rağmen Pir Sultanlar gibi direnmeye devam ettiklerini dile getirdi. Gümüş, "Diyanet İşleri Başkanlığı'nın kaldırılmasını talep ediyoruz. Bu ülkede Diyanet İşleri Başkanlığı olduğu sürece biz onlara tehdit olmaya devam edeceğiz. Diyanet İşlerine ayrılan devasa bütçe ile cenneti inşa etmek devletin görevi midir? Bu görev sana mı düştü! Sen hastane kapısında ölenlere; yol, elektrik bekleyen köylüye sponsor ol. MGK'nın hazırladığı kırmızı çizgili belgelerde de bizi tehdit olarak görüyorlar. Bu belgeleri tarihin kirli çöplüğüne atacağız" dedi. Alevi Bektaşî Federasyonu Başkanı Ali

Balkız da mitingde bir konuşma yaptı. Balkız, Başbakan Erdoğan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve hükümetin Alevi Çalıştaylarını eleştirdi. Balkız, "Zorunlu din dersleri kaldırılсын, Diyanet lağvedilsin, Alevi köylerine cami yapılmasın, imam atanmasın, Madımak müze olsun" dedi. Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu Yöneticisi Servet Demir de "AKP Hükümetinin siyasi temsilcileri Avrupada'ki Alevileri Türkiye'dekilerden koparmaya çalışıyor. Buna karşı, Türkiye'yi karanlığa götürmek isteyen AKP'ye karşı, demokrasinin sesinin yükseldiği bir ülke olmak için mücadeleye devam edeceğiz" dedi.

ALEVİLER NE İSTİYOR?

AKP Hükümeti'nin yaptığı Alevi çalıştaylarından bir sonuç alınmamasını eleştiren Alevi örgütlerinin temel talepleri şöyle: *Diyanet İşleri Başkanlığı kaldırılсын *Cemevleri ibadethane statüsüne kavuşturulsun *Madımak Otel'i bir an önce "utanç müzesi" haline getirilsin *Okullarda zorunlu din dersleri kaldırılсын *Alevi örgütlerinin açtıkları pankartlar ve dövizlerde şu yazılar öne çıktı: Alevilerin açılımı AKP'ye götürecek, Spartaküs'ten Pir Sultanlara bu isyan

bizim, Ayrımcılığa son verilsin, düşünceye özgürlük, inanca saygı, AKP'nin geni değiştirilmiş Alevilerinden olmayacağız Alevi Bektaşî Federasyonu'nun mitingine KDF (Kangal Dernekleri Federasyonu) DKD (Ankara ve İstanbul Divriği Kültür Dernekleri) Başkanları Ali Durmuş, Muharrem Hübek ve dernek üyeleri, Sendikalar, yöre derneklerinin yanı sıra, TKP, ÖDP, SHP, DSP, EMEP, DTP, SDP, EHP, ESP, Yeşiller Partisi de katıldı. KESK Genel Başkanı Sami Evren, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Eğitim Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, EMEP Genel Başkanı Levent Tüzel, ÖDP Genel Başkanı Alper Taş, İstanbul Bağımsız Milletvekili Ufuk Uras, Eski Kültür Bakanlarından Ercan Karakaş, Halkevleri Genel Başkanı,İlknur Birol, ABF eski başkanı Turan Eser, SODEV Başkanı Erol Kızılelma, Türkiye Barış Meclisi Sekreteryası'ndan Hakan Tahmaz, CHP İstanbul İl Başkanı Gürsel Tekin, CHP Milletvekillerinden Gülsüm Tamaylıgil, Durdu Özpölat ,Mehmet Sevigen ve Mustafa Özyürek, DTP Milletvekili Şerafettin Halis, Bağımsız Milletvekili Kamer Genç katıldılar. Miting Sabahat Akkiraz, Edip Akbayram, Suavi, Emre Saltık, Şevval Sam ve Ferhat Tunç gibi sanatçıların konserleriyle sona erdi.

ATAŞEHİR BELEDİYESİ

Halkımızın Kurban Bayramını kutlar sağlıklı ve mutlu günler dilerim

ATAŞEHİR BELEDİYE BAŞKAN YARDIMCISI

SADIK S. KAYHAN

"daha mutlu bir Bakırköy için..."

Halkımızın Kurban Bayramını kutlar sağlıklı günler dilerim

BAKIRKÖY BELEDİYE BAŞKAN YARDIMCISI

GÜLTEN TOZANLI

Mehmet ÇAĞLAYAN

Akşemsettin Mahallesi Cengiz Topel Caddesi No: 73 / C Alibeyköy - Eyüp / İSTANBUL
Tel.: 0212 626 12 89 GSM: 0536 544 36 58

Divriği Meslek Yüksekokulu eğitim dönemi açıldı

Ulusal ve küresel sorunlara duyarlı, düşünen, araştıran, okuyan, tartışan, fikir üreten, evrensel değerleri benimsemiş, sanatsal, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere zaman ayırabilen, kendini

çağdaş gelişmelerin ışığında yenileyen, sorunları akıl ve bilim ekseninde çözümleyen, Cumhuriyetin temel niteliklerini özümsemiş, ATATÜRK sevgisi ile dopdolu bir gençlik olmalarıdır.

Doç. Dr. Emine ÖZTÜRK

Divriği Meslek Yüksekokulu (DMYO), 30 Temmuz 1987 tarihinde kurulmuş, Elektrik, İş Makineleri ve Cevher Hazırlama programlarıyla Cumhuriyet Üniversitesi yerleşkesinde eğitim-öğretime başlamış ve 1988-1989 eğitim-öğretim yılında ilk mezunlarını vermiştir. Divriği halkının büyük özverisi ve Cumhuriyet Üniversitesi'nin de katkılarıyla 1997-1998 eğitim-öğretim yılında kendi binasına taşınarak Divriği ilçe merkezinde eğitim vermeye başlamıştır. Bugün itibarıyla DMYO, Elektrik ve Enerji, Makina ve Metal Teknolojileri, Bilgisayar Teknolojileri, Elektronik ve Otomasyon olmak üzere dört teknik bölüm ve Yönetim ve Organizasyon, Finans-Bankacılık ve Sigortacılık, Muhasebe ve Vergi olmak üzere üç İktisadi ve İdari bölümde, 900 I. Öğretim ve 25 II. Öğretim öğrencisi, 13 akademik ve 10 idari personelle eğitim-öğretime devam etmektedir.

Devlet olarak, ulus olarak ve üniversite olarak öğrencilerimizden beklediğimiz, kendilerini eğitim aldıkları alanda en iyi şekilde yetiştirmeleri ve mesleklerine mükemmele ulaşmalarıdır. Ancak bunun da ötesinde, ulusal ve küresel sorunlara duyarlı, düşünen, araştıran, okuyan, tartışan, fikir üreten, evrensel değerleri benimsemiş, sanatsal, sosyal, kültürel ve sportif faaliyetlere zaman ayırabilen, kendini çağdaş gelişmelerin ışığında yenileyen, sorunları akıl ve bilim ekseninde çözümleyen, Cumhuriyetin temel niteliklerini özümsemiş, ATATÜRK sevgisi ile dopdolu bir gençlik olmalarıdır. Aslında böyle bir gençlik ülkemizin gelişmesinde, kalkınmasında ve çağdaş ülkeler düzeyine ulaşmasında tek çaredir.

Üniversitelerimiz, ülkemizin geleceğinin teminatı olan gençlerimizi yetiştirmekte, ancak bugün önemli oranda hem maddi kaynak hem de eleman yetersizliği çekmektedir. Ülkemizin yeni üniversitelere ve mevcut üniversitelerin ise daha fazla öğrenci almak için gelişmeye, büyümeye ihtiyacı vardır. Eğitim-öğretimin daha kaliteli hale gelebilmesi, yeni programların açılması ve öğrenci sayılarının artırılabilmesi için Yüksekokulumuzun mevcut altyapısının iyileştirilmesi ve geliştirilmesi gerekmektedir. Bu amaçla, EK BİNAYA ihtiyaç duyulmaktadır.

Barınma ve yurt sorunu, öğrencilerimizin büyük sorunlarının başında gelmektedir. Mevcut olan C. Ü. Vakıf Yurdu'nun sunmuş olduğu barınma ve yemek olanakları, henüz yeterli düzeyde ulaşmamıştır. Sayın Prof. Dr. Mahir TEVRUZ ve ERDEMİR MADENCİLİK SAN. Ve TİC. A.Ş. 'nin birlikte yaptırmayı düşündüğü ve bitirildiği takdirde Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu tarafından işletilmesi planlanan 250 kişilik kız-erkek öğrenci yurdu, barınma sorunumuzu büyük

ölçüde azaltacaktır.

Öğrencilerimize birer turizm elçisi olarak gerekli hassasiyeti göstermemiz gerekmekte, Divriği'nin ve Yüksekokulumuzun gelişmesi için Divriği Halkına ve Divriği'li iş adamlarına büyük görevler düşmektedir. Yapacakları maddi ve manevi destekler, ilçeye turizm, kültürel, ticari ve ekonomik alanlarında önemli katkılar sağlayacaktır.

Teknolojinin hayatımızı kaçınılmaz derecede etkilediği günümüzde, Cumhuriyet Üniversitesi Divriği Meslek Yüksekokulu üzerine düşen misyonu kurulduğu günden beri başarıyla yerine getirmektedir. İyi bir planlamayla, Yüksekokulumuzun geleceğinin yapılması yolunda daha bilinçli ve sağlam adımlar atılacağına inanmaktayım. Bu plan çerçevesinde yapacağımız çalışmalar ile toplumumuzun ihtiyaç duyduğu tekniker ve meslek elemanlarını en iyi şekilde yetiştirmeyi hedeflemekte ve bu hedefe ulaşırken mevcut imkânlarımızı en iyi şekilde kullanmayı amaç edinmekteyiz. Divriği Meslek Yüksekokulu'nun belirlediği hedeflere ulaşabilmesi için tüm akademisyen, öğrenci ve idari personelin işbirliği içinde çalışması ve herkesin üzerine düşen görevi başarıyla yerine getirmesi gerekmektedir. Yüksekokulumuzun 1987 den başlayıp

bugüne kadar gelen sürecinin her anında özveri ve emek vardır. Emegimiz, öğrencilerimizin başarılarıyla anlam kazanmakta, asıl anlamını bu başarıda bulmaktadır.

Divriği Meslek Yüksekokulu'na Akademisyen veya İdari Personel olarak Emegi Geçenler, postayla veya e-mail ile, birer fotoğraflarını ve çalıştıkları tarih aralıklarını yazıp, gönderdikleri takdirde web sitemizde yer alacaklardır.

Ayrıca, Yüksekokulumuza maddi-manevi destek veren kişi, kurum ve kuruluşlar, postayla veya e-mail ile ulaştıkları takdirde web sitemizde yer alacaklardır.

Yüksekokulumuza kuruluşundan bugüne kadar emegi geçen, maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen kişi, kurum ve kuruluşlara teşekkür eder, saygılar sunarım.

Tel: Sivas: 0346.219 10 10 / 1976
Divriği : 0346.418 52 71
e-mail: divrigi@cumhuriyet.edu.tr
web: http://divrigimyo.cumhuriyet.edu.tr/
Adres: C.Ü. Divriği Meslek Yüksekokulu
DİVRİĞİ/SİVAS

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com

Cumhuriyet

Cumhuriyetin, kısaca tanımı, halk egemenliğidir. Halk yönetimini kendisi belirler. İlan edildiği tarihi de dikkate alarak tanımlayacak olursak; padişahlıktan, krallıktan kurtularak demokratik bir yönetim biçimine geçmektir. Ulusal kurtuluş savaşı ile halk Cumhuriyet yönetimini benimsemiştir. Emperyalizme karşı verilen savaşta, galip gelen ve önderliğini Mustafa Kemal'in yaptığı mücadele Cumhuriyet projesi ile taçlandırılmıştır. Emperyalistlere karşı verilen mücadele ile kurulmuş olan Cumhuriyet'e bugün(86 yıl sonra) bakıyoruz, yeniden emperyalizmin sömürgeci altında olduğumuzu acı ile görüyoruz. 86 yıl öncesi ile şimdi arasında ne fark var diye sorulsa, sanırım şu yanıtı vermek en doğru yanıt olur: O gün emperyalistler bizi doğrudan yönetiyorlardı, şimdi ise, yerli işbirlikçi usakları aracılığı ile dolaylı olarak sömürülerini sürdürüyorlar. Geçmiş ile şimdi arasında ki en önemli fark "bağımsızlık" denebilir ancak ne kadar bağımsız olduğumuzda sorgulanabilir durumdadır. Cumhuriyetin ilk yıllarında bağımsızlık olgusu hakimdi, kısmen o dönemde bazı ileri adımlar atıldı. Ancak, bu çok fazla sürmedi. 1940'lara gelindiğinde Amerikan emperyalizmi ülkenin başına yeniden sarıldı. Geçmişte, Osmanlıyı borçlandırarak sömüren emperyalistler, günümüzde ise modern sömürü aracı olan IMF (uluslar arası para fonu), Dünya bankası veya Dünya Ticaret örgütü gibi kuruluşlar eliyle borçlandırıp sonrada istediklerini yaptırıyorlar. Birinci paylaşım savaşı ile Osmanlı topraklarına ve Osmanlı maliyesine el koyup ülke gelirleri borç ödemesi adı altında emperyalist ülkelere aktarılmıştı. Şimdi bu yöntem IMF, DB, DTÖ gibi örgütler üzerinden özelleştirilerek yapılmaktadır. Osmanlı köylüsü açıktan kırılırken emperyalistler ülkeyi yağmıyorlardı. Şimdi ise ekonomik krizler bahanesi ile emekçiler işsiz kalıyor yoksulluk artarken diğer taraftan özelleştirmeler ile yer altı ve yer üstü kaynaklarımız çok uluslu kuruluşlara peşkeş çekilerek sömürü artırılmaktadır.

Cumhuriyetin bir anlam kazanması bağımsız olunması ile mümkündür. Yani ekonomik ve siyasal kararlarda halkın söz sahibi olması gerekir. Oysa bu gün ülkemizde ekonomiyi emperyalizmin finans kuruluşları yönetiyor, siyasal ve kültürel hayatımızı da onlar yönlendiriyorlar. Yani başa dönmüşüz 86 yıl öncesine. Cumhuriyeti ilan edenler ancak 1940'lara kadar dayanabilmişlerdir. Bağımsızlığa ve Cumhuriyete imza koyanlar 1940'ların ikinci yarısında tekrar Amerikan emperyalizmine teslim olmuşlardır. Daha sonra ülke yönetimine gelenler ise birbirleriyle yarış edercesine (Menderesler, Demireller, Ecevitler, Baykallar, Özallar, Çillerler, Bahçeliler, Erdoğanlar) ülkeyi emperyalizme bağımlılığı artırarak sürdürmüşlerdir. Her biri iktidar olduğunda askeri ve ekonomik anlaşmalarla bağımlılığı ve sömürüyü derinleştirmişlerdir.

Cumhuriyet, eğitim politikamızı ABD belirlesin diye ilan edilmedi. Cumhuriyet, yer-altı ve yer-üstü kaynaklarımız peşkeş çekilsin diye ilan edilmedi. Cumhuriyet, yeniden emperyalizme teslim olalım diye ilan edilmedi. Dedelerimiz atalarımız cephelerde bunun için can vermedi. Cumhuriyet, bağımsızlık şiarı ile kendi kaderimizi kendimizin belirleyeceği kaynaklarını bu ülke insanı için kullanabilecek düzeni kurmak için ilan edildi.

Ülkemizde bizim diyebileceğimiz hiçbir yer altı ve yerüstü zenginliğimizin kalmadığı bir durumda Cumhuriyeti kutluyor ve kendimizi kandırıyoruz. Bağımsızlık tam olarak sağlanamamışsa orada Cumhuriyetin bir anlamı olurmu? Bu durumda ancak şu söylenebilir: Teslimiyetçi yerli usaklar, Cumhuriyet bayramınız kutlu olsun. Kendini kandıranlar sizinde gözünüz aydın olsun. 86 yıldır Diyanetin yönettiği bir Cumhuriyetle yönetiliyorsunuz ne mutlu size. Gericiliğin hızla arttığı, camilerin okullardan kat-kat fazla olduğu, ulemaların başbakanlara rehber alındığı bir ülkede Cumhuriyetiniz kutlu olsun.

İsmail ÇINAR cinar-i@hotmail.com

KONGRE İLANLARINIZ YAYINLANIR

**Köy Derneklerinin
ilçe derneklerinin
kooparatiflerin odaların,
meslek örgütlerinin
kongre ilanları yayınlanır.**

DİVRİĞİ GAZETESİ
Tel: 0212. 458 82 16 - 0212. 516 29 84

HİÇLİK MEYDANI

**Hazırlayan
Esat KORKMAZ**

**Her Cumartesi : 23.30 -
Tekrarı: Pazar : 15.30**

YOL TV'de

SERİ İLANLAR

İŞÇİ ARAYANLAR

**ASROF TEMİZLİK GIDA TURİZM
İNŞ. TAAH. TİC. LTD. ŞTİ.**
Dinamik ve pazarlamacı
elemanlar aranıyor.

Ehliyeti olan 5 kişi (Erkekler için
askerliğini bitirmiş olması şartı gerekli)
PİRİM +SSK+YEMEK
Müracaat: Hasan HAN
Telefon: 0.533 468 83 11
0.555 964 42 36

İŞ ARAYANLAR

Burcu Zeynep Reşber

4 yıllık İşletme Fakültesi Mezunu
Peyzaj Teknikeriyim. İş arıyorum
Müracaat: Veyis Reşber
Tel: 0535.627 67 56

Gözde Reşber

Biyoloji Mezunu, Biyolog
Müracaat: Veyis Reşber
Tel: 0535.627 67 56

ACI KAYIBIMIZ

1941 -2009

Köyümüzün sevilen simalarından
Büyüğümüz, dayımız, amcamız

Seyit Rıza ÖZEN'i
kaybettik.

Başta ailesine ve tüm sevenlerinin
acılarını paylaşıyoruz. Baş sağlığı diliyoruz.

Hasan Şengül, İsmail Şengül
Mehmet Şengül, Deniz Şengül
Songül ve Mahmut Şengül
Zöhre ve Hıdır Ömür, **Ünal Özen**
Hediye Yalçın, Hayrettin Kaya
Nurettin Kaya, Fatma Özen
Mehmet Özen

BAŞSAĞLIĞI

1941 -2009

Seyit RIZA ÖZEN'i
kaybettik. Ailesinin ve
yakınlarının acılarını paylaşıyoruz.

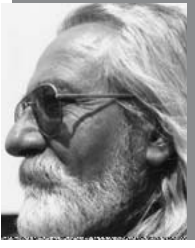
DİVRİĞİ GAZETESİ

ESAT KORKMAZ*

esatkorkmaz@yahoo.com tr

Aleviliği Terimlerle Düşünmek

Uyarması gereken aydının uyumuş ya da uyutulmuş,
Sen ise uykudasın; Uykudaki uyuyanı
nasıl uyandıracağız?

Alevi öğretisi, dört öge-dört nitelik üzerine yapılanan, “atomculuğun” yeni bir yorumu biçiminde algılanan ve kendini tasavvuf zemininde “ruh tasarımı” olarak dışa vuran bir öğretilidir.

Alevilikte doğasal çevrim, “varlığa geliş” ve “varlıktaki değişim-dönüşüm”le açıklanır. Tasarım gereği, “nesneye yönelme”, felsefenin temel eğilimi durumundadır. Nesne, ister düşünce evreninde olsun, isterse duyulur evrende bulunsun, bilgiye kaynak oluşturan ve belli nitelikler taşıyan bir “varlık”tır. Alevi felsefesinde “varlığa geliş” ve varlıktaki değişim-dönüşüm, “dört öge öğretisi” ile açıklanır: Temel düzeyde ele alındığında varlık, “dört öge”den, yani su, hava, ateş ve topraktan oluşur; bu dört öge önsüz-sonsuzdur; bu dört ögenin çeşitli oranlarda bir araya gelmesinden ve bu anda dört öge’nin “yapımına” giren niceliklerin karşılıklı yer değiştirmesi ile “görünüştteki” varlıklar belirir. Algıyla kavradığımız nesnelerin, kendileri başka bir şeye indirgenemeyen, varedilemeyen ve yokedilemeyen dört temel ögenin çeşitli oranlarda bir araya gelmesiyle oluşması, “varlığa gelen” nesnenin yoktan varedilemediğini kanıtlar; onun varlığa gelmesi, doğması bir bileşim iken; yok olması ise bir ayrışmadan başka bir şey olmayacaktır.

Alevilikteki bu tasarım felsefeden yola çıkar, giderek bir kuram durumuna dönüşür. Şöyle bir soru yöneltilebilir: Alevilik ciddi kuramsal bir öğreti midir? Yoksa akıl dışı, sorgulama dışı bir kurgu mudur? Bunu anlayabilmek için doğa bilimlerinin ve Aleviliğin “bilgi üretimini” nasıl yaptığını bakalım: Doğa bilimlerinde doğal görüngüler, bir “atom içi” süreçler kuramı çerçevesinde açıklanır. Sözc gelimi; elektronların atom çekirdekleriyle ilişkisi, Güneş çevresinde dönen gezegenler örneğindeki gibidir. Alevilikte ise doğal görüngüler, doğaya dirilik veren “can” çerçevesinde açıklanır. Bu “can”, ruh olarak algılanır. Buradan şöylesi bir sonuca ulaşabiliriz: Alevilikteki “ruh tasarımı” ile doğa bilimlerindeki “atom tasarımı” arasında “yapısal” bir benzerlik bulunmalı ki “bilgi üretimleri” benzer olsun. Alevilikte “ilk akıl” (akl-ı evvel), kendisini “evrensel ruh” biçiminde dışa vurur. Bu bağlamda ilk akıl, varlığın oluşturuca özüdür; bütün hareketlerin, hareket başlığı altında toplanan bütün olayların; ayrışmanın, birleşmenin, türleşmenin ve düşünmenin başlıca kaynağı ilk akıldır. Bu nitelikleri nedeniyle ilk akıl, “diriliği” olan, etkilî, üstün nitelikli, yaratıcı-geliştirici bir “erk”tir, ya da “erk” biçiminde “görünüşe çıkan” harekettir. Demek ki “ilk akıl” soyut değil somuttur, yani maddeseldir. Ancak onun maddesi, bizim duyu organlarımızla algılama sınırlarımızın üstünde olduğu için sonuçları dışında kendisini algılayamayız. İlk aklın somutluğu, özellikle vahdet-i mevcut anlayışında açıkça gözlenir: Çünkü, vahdet-i mevcut’ta ilk akıl, kutsal gerekçesini, kendisine verilen bilgilerin ya da kendisinde varolan “gizil” güçlerin görünüşe çıkmasında, yani “nesnelleşmesi”nde bulur. Tanrısal akıl gibi gözükken “ilk akıl” nesnelleşince insan aklına, daha doğrusu soyut insanın “toplumsal aklına” dönüşüverir.

Anlaşılabileceği gibi Aleviliğin ruh tasarımı “maddeci” bir yan vardır: Maddesel, yani somut olduğu için ruh ya da ruhsal varlıklar da tıpkı gördüğümüz ve duyu organlarıyla algıladığımız nesneler gibidir. Bizim görmüyor ya da duyu organlarıyla algılayamıyor olmamız, ruhun maddeselliğini ortadan kaldırmaz. Ürettiği sonuçlarla biz onu somut olarak algılarız. Demek ki ruh da herhangi bir nesne gibi atomlardan kuruludur: Atomlardan kurulu bir “bütün”dür demek daha doğru. “Dirilik” denilen şey ruhu oluşturan atomların birleşmesinden oluşur; “ölüm” ise bu atomların dağılması-ayrışması anlamına gelir. Bu nedenle “dirilik” bir birleşme, “ölüm” ise bir “çözülme”dir. Anadolu Aleviliğinin ruh tasarımı, “varlık”tan esin alan ancak akıl yürütme yoluyla “kurgulanan” düşsel tasarımın “tasavvufi maya” olarak kullanıldığı bir “maddeci” tasarımdır. Bu tasarımda “birey”, “toplum” ve “doğa” gibi somut kimlikler, doğasal ve toplumsal nesnel gelişim sürecinin bir parçası olarak açıklanır. “Ben”, “Tanrı”, “Hak” gibi soyut kimlikler, görünmeyen ancak görünen nesneleri kuran atomlardan kurulu “nesnelerin” nesnelleşmesiyle/doğalaşmasıyla açıklanır.

Demek ki doğa bilimlerinin “bilgi üretim süreci” ile bir “felsefi din”, bir “bilgelik öğretisi” olan Aleviliğin “bilgi üretimi” arasında “tasavvufi” kutsanmışlığına karşın, onu bilimsel bir kuram durumuna yükselten bir “koşutluk” bulunmaktadır. Bu koşutluk gereği Aleviler-Bektaşiler metafiziğin tersine: 1.- Doğayı; nesne ve olayların rastlantısal bir yığını olarak değil, birbirine organik olarak bağlı ve bağımlı nesne ve olayların bir bütünü olarak görür.

2.- Doğanın; hareketsizlik ve değişmezlik içinde değil, her an değişip yenileşen ve gelişen bir süreç içinde olduğunu ileri sürer.

3.- Gelişme sürecinin; basit bir büyüme süreci olmadığını, niceliksel değişimlerden niteliksel değişimlere sıçramalarla geçen bir süreç olduğunu savunur.

4.- Gelişmenin; alttan üste doğru sarmal bir gelişim izleyerek gerçekleştiğini, nesne ve olayların içindeki gelişmelerden doğduğunu savlar. Diğer yandan idealizmin tersine:

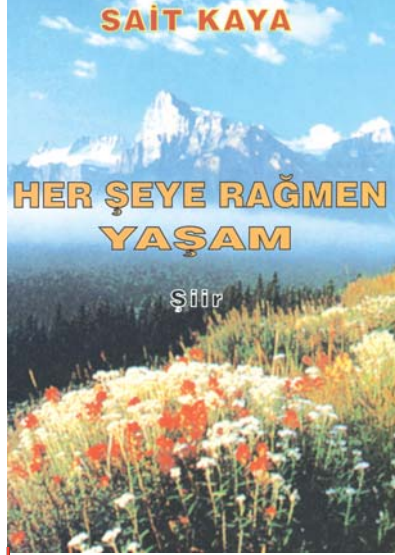
1.- Maddenin bilinçten önceligeni ve bağımsızlığını, hareket eden olayların hareket eden maddenin farklı biçimleri olduğunu, olayların ve nesnelerin bağılılıklarıyla bağımlılıklarının maddenin gelişme yasası gereği olduğunu, evrensel gelişmenin bu yasaya göre oluştuğunu ileri sürer. 2.-Evrenin ve yasalarının bilinebileceğini, bilgi sürecinin evrensel yaşamla birlikte pratikle doğrulanarak sonsuza değin gelişeceğini belirtir.

Kitap serüveninde dört Divriği’li yazar

Bu sayımızda dört ayrı kitap tanıtacağız. Divriği’nin hemen hemen her köyünden, her mezrasından onlarca insanın şiir, hikaye, anı, araştırma ve roman çalışmaları var. Divriği Gazetesi’nin imkanları ölçüsünde her sayımızda elimize geçen kitapları tanıtıma devam ediyoruz. Eğer sizlerinde böyle bir çalışması varsa, Divriği Gazetesi’ne ulaştırın tanıtalım.

ESAT MÜSLÜM ÖZCAN
İnsan kısım kısım

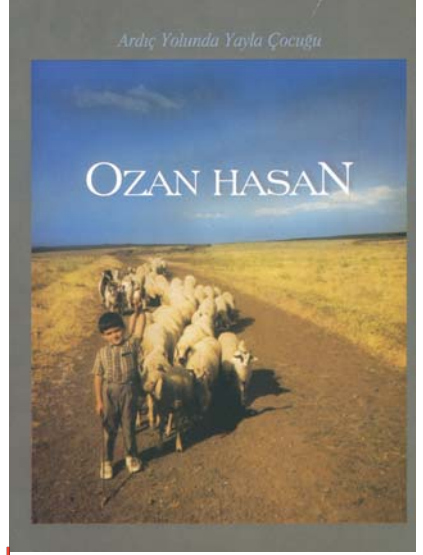
1940 yılında Divriği Karasar Köyü’nde doğdu. İlk ve orta okulu köyünde, liseyi Malatya’da ve Üniversitesi’de Ankara Hukuk Fakültesi’nde tamamladı. Askerlik görevini Yrd. Askeri Hakim olarak yaptı. Ankara Barosu’na kayıtlı Avukat olarak çalışmaya başladı. Halen Serbest Avukatlık yapmakta. Eşi Sevim Gençay öğretmen ve iki kızı var. Okul döneminde özel ve resmi kurumlarda çalıştı. Ortaokul ve Liselerde Sosyal bilgiler ve Edebiyat öğretmenliklerinde bulundu. Yeni ortam ve Cumhuriyeti gazetelerinde yazıları yayımlandı. Siyasi Parti, Sendika, Vakıf, Dernek ve meslek örgütlerinde kurucu, üye, yöneticilik ve hukuk danışmanı olarak görev üstlendi. Bu yayınlanan ilk şiir kitabıdır. Bunun dışında meslek anılarından oluşan bir kitabıda yayınlanacaktır.

SAİT KAYA
Her şeye rağmen yaşam

Divriği’nin Yozyatağı Köyü’nde doğdu. Kendi olanaklarıyla okuma yazmayı öğrendi. Resim matematik ve şiiri çok seviyordu. Babasının tercihi olan terzi çırağına başladı. Kısa sürede terziliği öğrendi. 1963 yılında asker oldu, askerlikten sonra İzmir’te terzi dükkanı açtı. 1966 yılında kurulan Birlik Partisi’nde (BP) siyasetle tanıştı. İzmir İl Yönetiminde görev aldı. 12 Mart Muhtırası sonucu kapatılan Türkiye Öğretmenler Sendikası ve diğer gençlik örgütleriyle birlikte Atatürk Kültür Derneği’ni kurdu, başkanlığını yaptı. Birlik Partisi iken Türkiye Birlik Partisi adını alan TBP Zeytinburnu İlçe Başkanlığı’na seçildi. “Ekmeğin Öyküsü” adlı şiir kitapçığını yayınladı. Şiirlerinin bir çoğu türkü yapıldı ama kendisinin adı okunmadı. 82 Anayasası yapılırken arkadaşlarıyla Dönem Gazetesi’ni çıkardı. Daha sonra kurulan Sosyal Demokrat Parti’ye (SODEP) girdi. Devrimci İşçi Sendikası’na (DİSK) bağlı Genel İş Şube Yönetim kurulu üyeliği yaptı. Evli ve dört çocuk babası olan yazar aynı zamanda emeklidir.

DİDEM ELİF
Aşk bir kadın hastalığıdır

1976 yılında İstanbul’da doğdu. Sakarya Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi, İktisat Bölümü’nü bitirdi. 1998-2006 yılları arasında grafik alanında çalışmalar yaptı. Ressam Selahattin Yıldırım ile hayatını birleştirdi. Bazı öykü ve makaleleri çeşitli dergilerde yayımlandı. Halen farklı konulardaki yazıları Bizim Avrupa’da yayınlanmaktadır. Genç öykücü Didem Elif’in ilk kitabıdır. Özellikle düşgücüyle, ayrıntıları başarıyla gözlemlmesiyle ve yalın anlatımıyla dikkat çekiyor. Bu kitaptaki öyküler kent insanlarına odaklanmış: onların kah coşkulu, kah hüznü ve bunalımı, kah hayallerle dolu yaşamlarını anlatıyor. Aşk Bir Kadın Hastalığıdır, yeni ve taze bir sesin edebiyat dünyasına merhabasıdır.

OZAN HASAN TOPTAŞ
Ardıc yolunda yayla çocuğu

Sivas İli Divriği İlçesi Soğulcak Köyü’nde 1963 tarihinde hakkın yarattığı kulların yönettiği dünyaya doğmuş... Devamını Ardic yolunda yayla çocuğu anlatsın.

ÇOCUKLAR

Siz çocuk kokusunu tanıttınız mı?
Ninniler hikaye anlattınız mı?
Gözlerinin içine baktınız mı?
Büyüdüklerinden habersiz çocuklar

Çocuklar ağlasın gülsünler
Bırakın dünyayı masum bilsinler
Sarılıp Ozan Hasan’ı öpsünler
Şu olanlardan habersiz çocuklar

Demeyin ki yoktur onların nevisi
Paylaşmayı doğru bilir hepsi
Yalan dünyanın en güzel meyvesi
Yalan dünyadan habersiz çocuklar

İsimleri cinsleri hiç fark etmez
Eğitim olmadan çileleri hiç bitmez
Bu varyetler bu çocuklara yetmez
Gerçek şartlardan habersiz çocuklar

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

“Bir müsibet bin nasihattan iyidir” şeklinde söylenen bir atasözümüz var. 10 Kasım tarihinde TBMM’de Kürt Açılımı tartışılırken, CHP Genel Başkan Yardımcısı Onur Öymen tam da bu sözü doğrularcasına bir konuşma yaptı meclis kürsüsünden. AKP’nin Kürt Açılımı’nın PKK ile masaya oturmak olarak adlandıran Öymen, “Dersimde analar ağlamadımı

Dersim olaylarını yarımada bıraktı Atatürk, Dersimde sonuç alınmıyca kadar savaşılmadımı” şeklinde özetlenebilecek laflar etti. 1938 yılındaki Dersim olaylarını bugün savunacak kaç kişi var acaba. Devletin kayıtlarında o günkü olayların bastırılma şeklinin acımasızlığını bütün dünyü duymuşken, Onur Öymen Dersim’i örnek göstererek ne anlatmak istiyor acaba. Başka bir talihsizlik de Onur Öymen kürsüde bu talihsiz konuşmayı yapıp bitirdikten sonra CHP Milletvekilleri isteklice alkışladılar. Kendisinin de bir Dersimli olduğunu bildiğimiz Kemal Kılıçdaroğlu da arkadaşları gibi aynı şevkle Öymen’i alkışlayanlar arasında yerini aldı. O Kılıçdaroğlu ki 29 Mart Yerel seçimlerinde Alevilerin gözünde umut olmuştı. “Yılan eğri bğürü ama deliğe gelince dopdoğru” diye bir laf var. Kılıçdaroğlu seçim zamanı Alevileri başta ederkken, atalarının da Dersim mağduru olduğu gerçeğini bildiği halde, neden Onur Öymeni alkışladı acaba. Neden Meclis Kürsüsüne çıkıp “Atalarına atılan gaz

bombalarının insanlık suçu olduğunu, Dersim hadisesinin aslında bir katliam olduğunu söylemedi. Kılıçdaroğlu, Onur Öymen’in gazabına uğramamak için, yeniden CHP’den milletvekili seçilmek için perişan edilen, yok edilen atalarının acılarının üzerinde yürümüştür. Hemde arkasına hiç bakmadan. CHP’nin durumuna gelince? Hepimizin yakından bildiği gibi CHP içerisinde siyaset yapan, milletvekillerinden, parti yöneticilerine, il ve ilçe yöneticilerinden delegelerine kadar pak çok kıymetli simalar var. Bu doğru. Fakat CHP’nin ana gövdesinin, ana ideolojisinin, ırkçı, milliyetçi, tutucu, militarist, darbci yapısını gördükçe bu iyi niyetli insanların parti içerisinde göstermelik birer tuzak olduğunu da bugünlerde daha iyi anlıyoruz. CHP aldığı oyların yüzde seksenini Alevilerden alıyor. Bunu bilmeyen yok. Diğer bölümünü de solculardan emekçilere, aydınlardan sosyaldemokratlara kadar bir kesimden alıyor. Peki CHP neden oyunu aldığı

kesimlerin sözcülüğünü yapamıyor? Neden oy aldığı tabanın temsilini sağlayamıyor? İşte görülmesi gereken yer tam da burasıdır. Aleviler Öymen’e tepki gösteriyor, Öymen İstifa et diyor. Bu doğru değil. Öymen CHP’den istifa etmemelidir. Çünkü CHP’de daha çok coook Öymenler var. Hangi birisinin istifasını isteyeceksiniz. Eğer bir istifa edecek varsa CHP’den o da Alevilerdir. Bugünden sonra Aleviler CHP’ye oy vermemelidirler. Ayrıca, solcular, sosyaldemokratlar, aydınlar, emekçiler artık CHP’nin gerçek yüzünü görmelidirler. Bir daha asla CHP tuzağına düşmemelidirler. Öymenlere, Baykallara bir iyilik yapalım, onları kendi partileriyle ve dünyalarıyla başbaşa bırakalım. Onların oyuncacı olmayalım. Türkiye solu ve sosyaldemokratları da ortak bir irade geliştirerek, bu halkı CHP’ye mahkum etmemelidir. Toplumu kucaklayacak AKP’yi durduracak sol bir seçenek acilen yaratılmalıdır.

Hıdır Ömür Ümraniye

10 Kasım günü TBMM’de Kürt Açılımı ile ilgili konuşma yapan CHP’li Onur Öymen, yıllardır solcu kılıfa bürünerek yoksul ve emekçi halkın oyunu alan partisinin gerçek yüzünü ortaya çıkardı. 38 Dersim Olaylarını övünçle örnek göstererek” biz 38 de Kürtlerle böylemi mücadele ettik, Dersimde analar ağlamadımı” diyerek kafatasçı ve ırkçı bir partinin milletvekili olduğunu bir kez daha göstermiş oldu. Öymen’e göre, bu gün de savunmasız Kürt köylerine bombalar atılarak, Dersimde olduğu gibi zehirli gazlarla Kürt sorunu çözülmemiştir. CHP yıllardır Alevilerden, Kürtlerden ve yoksul halktan oy alarak, “sözde” onları parlamentoda temsil etmektedir. Oysa bu yoksul halkın, bu ezilmiş horlanmış halkın eşitliğini ve haklarını savunacağına, her fırsatta onlara savaşı, zulmü götüren faşist darbeci ve ırkçıların safında yer almıştır. Bu, yıllardır hep böyle devam etmektedir. Halk her zaman, solcu bir partidir elbet düzelir, diye umut beklerken. bu gün CHP saflarından kana susamış, savaş isteyenlerin iğrenç çığlıkları yükselmektedir. MHP’nin bu şekildaki tutumları beni şaşırtmadı, çünkü onların nerede oldukları apaçık ortada. Ancak sözde halkın partisi olan CHP’nin bu tutumu tüylerimi ürpertti.

Kendisini bu ülkenin sahibi ve koruyucusu sanan CHP bu ülke parça parça emperyalistlere peşke çekilirken, milli değerleri satılırken seslerini çıkarmadılar. Şu bir gerçektir ki Anadolu’da binbir çiçekli bahçeden yarıldır çiçekler koparılrken, cumhuriyete ve laikliğe en çok bağlı olan Alevileri Çorum’da, Maraş’ta, Gazi ve Sivas’ta katledildiklerinde bunların ikiyüzlü olduklarını gördük. Öymen’in bu ırkçı konuşmasına övgü gösteren ve onu alkışlayan kişiler de onun kadar kirlidirler. CHP safları tarihinde hiç bu kadar rezil olmamıştır. CHP ve Öymen solcu değildir asla olamazda. Öymen yıllardır “ben solcuyum” diyerek solcuların yanında bulunmuşsa, elbet birazcık solculuk geleneğini de bilir. Çıksın kamuoyunun önüne Kürtlerden, Dersimlilerden ve tüm ezilmiş halklardan özür dilesin. Partiden de istifa etsin. Öymen kendisine oy vermiş halkı asla temsil edemez. Etmemelidir. Tarih bu tür ırkçıları yargılayacaktır. Halkımız kendilerini temsil eden onurlu kişileri bir gün mutlaka seçecektir. “yaşasın halkların kardeşliği” sloganıyla, tüm okurları bu tip olaylara karşı duyarlı olmaya çağırıyorum. Selam ve saygılarımla sunarım

* Ümraniye’den Eyüp BAL

KONGRE İLANI

Divriği Höbek Köyü Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Derneği Olağan Genel Kurul toplantısı

13. 12. 2009 Pazar günü saat 12.00’da Merkez Mah. Sanayi Cad. No: 39/5 Yenibosna adresinde bulunan **Sadık Özgür Bayırüstü Köyü Kalkındırma Eğitim ve Kültür Vakfı**’nda yapılmasına karar verilmiştir. Çoğunluk sağlanmadığı takdirde ikinci toplantı 27.12.2009 tarihinde çoğunluk aranmaksızın aynı saatte ve adreste yapılacaktır. Üyelerimize duyurulur. İrtibat Tel: 0533 522 99 30 - Vakıf Tel: 0212 654 35 52

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Başkanlık divanı seçimi
- 3- Saygı duruşu
- 4-Yönetim Kurulu Faaliyet Raporunun okunması
- 5- Yönetim Kurulunun ibrası
- 6-Tahmini bütçenin görüşülerek kabul edilmesi
- 7- Tüzük değişikliği
- 8- Dilek ve temenniler
- 9- Yönetim Kurulu ile Denetim Kurulu asil ve yedek üyelerinin seçimi
- 10- Kapanış

KÖY
DAĞARCIĞI

Bu sayfalarda Divriği'nin çeşitli köylerinde anlatılan ve yaşanmış fıkraları yayınlayacağız. Sizlerin de anlatmak istediğiniz fıkra gibi yaşamlar varsa bize yollayın yayınlatalım. Ayrıca Yayınlanmasını istediğiniz çok eski fotoğraflarınız varsa onları da tekrar almanız koşuluyla bize yollayın yayınlatalım.

FIKRA

YARI YARIYA

Bektaşinin birini ramazanda içki içtiği için yaka paça kadiya götürürler. Kadı, çakırkeyif Bektaşi'yi görür görmmez? "Behey kafir! Bu yaşta hala içiyorsun bu zıkkımı. Utanmıyor musun? Bilmiyor musun haram olduğunu? .." der. Bektaşi de kadiya döner!

"Sırtınızdaki ipek kaftan da haramdır " karşılığını verir.

Kadı:

"Bunun içine pamuk katarlar" der.

Bunun üzerine Bektaşi de hazır cevabıyla kadiya dönerek!

"Ben de rakiya yarı yarıya su katıyorum" der.

FIKRA

NE YAPIYOR

Bir gün yolda yaya giden bektaşinin önüne bir atlı çıkar. - " Baba" der, "Bir müşkülüm var. Beni aydınlatırmısın?" Bektaşi yanıt verir, -Elimden gelen bir şeyse, hay hay oğlum. -Şunu öğrenmek istiyorum: Şu anda Allah ne yapıyor? Sualin münasebetsizliğine içerleyen derviş,hiç belli etmemiş: -Yanıt veririm ama bir şartla, sen o attan in, ben bineyim. -Neden? -Böyle yüksek bir suale yüksekte yanıt vermek gerekir de ondan! Adam attan inmiş, Bektaşi binmiş. Adam: -" Hadi " demiş " söyle bakalım.Allah şimdi ne yapıyor?" Bektaşi: "Ne yapacak " demiş "Atı senin gibi bir budalanın elinden alıp, benim gibi bir akıllıya veriyor" demiş atı kamçılıyarak uzaklaşmış.

KALBUR

Yüksekliği 15 veya 20 cm olan ince tahta eğilerek bir yuvarlak haline getirilir. Bunu geniş bir tahta çember gibi de düşünebiliriz. Yaş hayvan derisi kalın ip biçiminde kesilir. Tahta çemberin bir tarafına ince gözlü bir balık ağı biçiminde örülür. Kalburla Buğday, Arpa, Mercimek, Nohut, Fasulye, Bulgur, Un, Yarma gibi kuru bakliyatları elemekte kullanılır. Kalburun örülen gözleri ölçülü olarak boy boy geniş veya dar olarak yapılır. Bulgur için küçük gözler örülürken, Fasulye için daha büyük gözler örülür. Kalbur'u köylerde gezici çingeneler (Elekçiler) yaparlar.

ÇARIK

Manda derisi ayağa kalıp gibi oluşturulur. İp biçiminde kesilen deri çarığın etrafındaki deliklerden geçirilir. Manda derisinden yapılan çarik mümkün olduğunca kurutulmadan yumuşak olarak giyilir. Çarik kurudukça ayağı sıktığı için zaman zaman ıslatılır. Çarik 1940'lı yıllara kadar Anadolu'da yaygın olarak kullanılmaktadır. Sadece Anadolu'da değil dünyanın çeşitli yerlerinde ayakkabının bulunmasına kadar yine çarik kullanılmaktaydı. Çarik hayvan derisinden yapılır. En güzel ve en dayanıklı çarik manda derisinden (Derinin bir adı da Gön'dür) yapılır. Yaşlı öküz derisinden de çoğunlukla Çarik yapılır.

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Aslı astarı olmamak: söylenen sözün asılsız olması
Ben bu işte yokum: ben bu işe karışmam
Çile çekmek: büyük sıkıntı ve üzüntü içinde yaşamak
Dört bir taraf: her taraf, bütün çevre
Ekmeğini kana doğramak: büyük üzüntü ve acı
Foyası meydana çıkmak: bir kimsenin önceden bilinmeyen , kötü niyetinin açığa çıkması
Göz alıcı: güzelliği ile dikkat çeken, göze çarpan
Hırsızın aklına taş düşürmek: kötü şey yapma eğilimli kişinin işine yarayacak eylemde bulunmak
İt sürüsü kadar: pek çok gereksiz kişi bir arada
Kanını su etmek: aşırı özveride bulunmak
Lamı cimi yok: başka yolu yok
Nal toplamak: bir yarısta en sonda kalmasına karşın,başkasının başarısından kendine pay çıkarmak
Öksüz sevindiren: birine verilen değersiz,yakışksız ama gösterişi bulunan şey
Pabucunu dama atmak: daha iyisini elde ettiğinde,eskisini bir yana itmek.

Ata Sözleri

Ağaca dayanma kurur, adamana dayanma ölür.
Bob bol yiye, bel bel bakar.
Çok koşan çabuk yorulur.
Diken battığı yerden çıkar.
Elmayı çayıra, armudu bayıra.
Geçmişe mazi, yenmişe kuzu derler.
Her ağaçtan kaşık olmaz.
Kefenin cebi yok
Mezar taşı ile övünülmez.
Otu çek,köküne bak.
Öküz eşini bulmadan,çifte yürümez.
Peynir ekmek,hazır yemek.
Sağır ineğin buzağısı kesilmez.
Tatlı ye ,tatlı söyle.
Yolcu yolunda gerek.

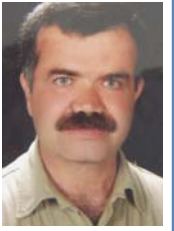
Kelimeler

Asılım: Değerli
Bike: Biraz
Cilbant : Su ağası
Carı : Atık, çabuk hareket eden
Çıngı: Kıvılcım
Evhan : Bünyesi zayıf kişi, eğreti yapılmış eşya
Gaybet : Arkasından konuşmak
Gırhlıh: koyunların yününe kesmeye, yarayan iri makas
Holos : İlkbaharda kırlarda yetişen,yabani ot
İşmar : Göz kırmak,işaret etmek
Kitmik : Köceğin küçüğü
Müccürük : Yorulmuş
Naçar: tembel
Peğ : Yıkık yapı
Süve : Kapı kasası
Şirden : Davar kursağı
Tavatır : Çok
Uruplağ : Ölçü birimi (1 teneke)
Vıışş: Üzülmeye ifadesi
Yülümek: Saç ve sakalı kesmek

HIDIR ÇAM

hidircam@gmail.com

Adi Kağıt Parçası

"Adi bir kâğıt parçası"
Aylar öncesinde TSK inin tepesindeki isim, böyle diyordu altında Kurmay Albay Dursun Çiçek'in imzası olan gizli bir darbe planını fotokopisi için.
Bu açıklama,1970 li yıllarda Dursun Çiçek'in de aramızda bulunduğu Harp Okulu kampındaki bir animızı hatırlattı.
İşin ilginç yanı şimdi öyküsünü anlatacağım Dursun, bizim Dursun Çiçek değil, ikimizin de arkadaşı Dursun Koçak'tı.
Geçen yıl kaybettiğimiz Dursun Koçak, sol demokrat bir subaydı. Bu kimliklerimizden dolayı darbeden sonra aynı yolun yolcusu olduk. İzmir Menteş'de ki askeri kamp günlerimizde Dursun (Koçak) yere tükürürken rüzgar, o tükürüğü sağ görüşlü (o zamanki deyimle faşist!) bir arkadaşın koluna taşımıştı. O da Dursun'u bölük komutanına şikayet etmişti.
Bölük komutanı, olayı soruşturduktan sonra raporuna " Yaptığım incelemeye göre tükürüğün adi bir tükürük olmadığı, ideolojik bir tükürük olduğu saptanmıştır" diye yazmıştı. Bizim Genelkurmayın araştırma-ma-sı da biraz buna benzedi. "Adi tükürük" tanımlaması gibi "adi kağıt parçası"! Ve bu "adilik" tartışması, en tepedeki ismin sert çıkışıyla aylar öncesi kapanmış gitmişti. Ta ki belgenin aslı, yine aynı kaynaklardan(adice !) sivil savcılara ulaştırılana kadar.
Dursun Çiçek, kurallara bağlı, azimli bir arkadaştı. Harp Okulu yıllarında bile gözü tepelerde olan başarılı bir öğrenciydi.
Televizyonda bizim Dursun'u gördüm, bir polis otosunun orta koltuklarında sivil polislerin arasında; Yaşlanmış, o heybetli asker yüzü yok olmuş, korkulu gözlerle çevresine bakınıyordu. Acıdım doğrusu. Bir yandan acıdım bir yandan da suçlu sadece Dursun mu? diye düşünmeden edemedim de. Dursun'un son görevi, Genelkurmay Bilgi Destek Daire Başkanlığı'ydı.
O ünlü raporu da bu görevdeyken yazılmıştı. Şimdi sormak gerekir bu kadar ayrıntılı bir raporun bir kişi tarafından hazırlanması mümkün mü? Her ne kadar raporun altında bir kişinin imzası olsa da, gerek içerik gerekse kapsam bakımından bu raporun geniş bir ekip tarafından hazırlandığı kesin gözüküyor. Ayrıca şu soruyu da sormak gerekir. Genelkurmay'da görevli bir daire başkanlığı, suç unsuru bir belge hazırlamışsa bu belgeden direk bağlı olduğu Genel Kurmay Başkanı'nın haberi olmaz mı?
Böyle bir raporun hazırlanması kadar, neden ve kimlerin emriyle hazırlandığı da ayrı bir soru işaretidir. Daha da önemlisi içeriği darbe kokan bir faaliyet raporu, Genel Kurmay'ın bilgisi ve desteği olmadan gerçekleşebilir mi?
İşin doğrusu, özellikle bu daire, batı çalışma grubu ve psikolojik hareket taburu, yıllardır sivil alanda siyasi bir parti ya da gizli bir örgüt gibi çalışmış ve TSK adına en az kırk çuval dolusu (şimdilik bilinen) raporlar hazırlamış ve bu raporlar birçok devlet görevlisi tarafından açık ya da gizli olarak eksiksiz uygulanmıştır. Ama şimdi iş değişti tabi. Şimdi paçayı ele verdi bizimkiler.
Verdi de Jön Türkler den bugüne kadar gelen bin yıllık bir gelenek hemen yok olacak mı?
Görünen şu ki yeni gelişmeler biraz sancılı olacağı benziyor. Başka yolu da yok zaten. Siyaset ve sivil yaşam üzerinde ki bu askeri gölgenin mutlak ve mutlak kılması gerekir.
Tapu Kadastro Genel Müdürü ile Genel Kurmay Başkanı yasalar karşısında aynı çizgiye çekilene kadar.

Yöresel yiyecek

PEYNİR HELVASI

Hazırlanışı:

Tavada yağ eritilir,un konup kavrulur. İyice ezilmiş tuzsuz peynir katılır,sonra şeker de eklenerek karıştırılır. Kavurma işlemi tavanın dibini tutmaya başlayana kadar yapılır. Bir tabağa basılır. Un helvasına göre daha hafiftir. Özellikle ilkbahar da yapılır. Bazı yerlerde peynir yerine yoğurtta konularak yapılır ve lezzetli olduğu söylenir.

KAR HELVASI

Hazırlanışı:

Baharda,dişlenmiş kar temiz yerden alınır bir kaba konur.Dut pekmezi karıştırılarak yenir. Özellikle gençlerin yaptığı bir yiyecektir.

Şefika Üçyıldız'dan derlenmiştir.

Divriği'de Mutfak Kültürü
Müjgan ÜÇER - Fatma PEKŞEN.

Yöresel Şiir

MİHMAN

Sizi hayli özlemiştim,
Hoşgeldiniz Esat Korkmaz.
Yollarını gözlemiştim,
Hoşgeldiniz Esat Korkmaz.

Önce söyle yaklaşalım,
Sarılalım, haklaşalım,
Doyasıya koklaşalım,
Hoşgeldiniz Esat Korkmaz.

İlmin yüce,bilgin derin,
Kalbimdedir senin yerin,
Kapım açım hemen girin,
Hoşgeldiniz Esat Korkmaz.

Gelip onur verdin bize,
Saygı duyuyorum size,
Bizim fakirhanemize,
Hoşgeldiniz Esat Korkmaz.

Derviş Kemal, Ali gibi,
Hacı Bektaş Veli gibi,
Pirim Kızıl Deli gibi,
Hoşgeldiniz Esat Korkmaz .

*Halk Ozanı Derviş Kemal'in
Esat Korkmaz'a yazdığı şiir*

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) 13.Yüzyılda yaşamış halk ozanı 2) Büyük balıkçı kayığı - Karadeniz'in belirli bölgelerinde yaşayan halk 3) Ağır başlı- Bir spor dalında erişilmiş en üst sonuç 4) Kazaklarda başkan - Mısır da bir tanrı 5) Tavla oyununda kullanılan oyun aracı - Kuru olmayan, ıslak- Tarihte bir devlet 6) İskambilde birli - Kırmızı 7) Eski milli futbolcu Metin - Üzücü olay 8) Matematikte sabit sayı - Dilsiz - Bir oyuncu Tarık 9) Mikroskop camı - Göz (eske dille) - Bir nota 10) Arnavutluk'un başkenti - Kase 11) Geri alınmak kaydı ile bir yere , kimseye verilen- Babanın kız kardeşi
Yukarıdan Aşağıya 1) Bir halk ozanımız- Bir cetvel 2) Muğla'nın bir ilçesi - Yere serdiklerimizden 3) Müzikte tekrar söylenen kısım - Fasıla 4) Ümit - Oyuncu İlyas 5) Padişah konutu - Bir hayret sözü- Bir soru sözü 6) Genişlik - Satrançta yenilgi- Bir nota 7) Bir ilimiz- Kahraman..... Yüzyılın kısa yazılışı 8) Sıfatlardan önde kullanılan üstünlük belirten sözcük - Saha, meydan 9) Elektrik'in kısaltılması - Eleme aracı -Uzaklık ifade eder 10) Vücutumuzda bir damar - Hikaye 11) Can alan melek - Bir oyuncu.....Serezli (bayan)

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Süleyman - do 2) Amiral - Atak 3) Liret-aza 4) At - Nazlı - Ra 5) Kök - Katma 6) Ozan - Rahat 7) Aş - Zayi- El 8) Ot - Lar- Kr 9) Saf - Emek 10) Asalet - Emay 11) Kiler - Atina
Yukarıdan Aşağıya 1) Salako - Orak 2) Ümit Özat - Si 3) Lir - Kaş- Sal 4) Eren- Lale 5) Yatak - Zafer 6) Mİ- Zazar 7) Altay 8) Nazım Hikmet 9) Ta - Aa- Remi 10) Da - Te- Kan 11) Oktay - La-Ya

ATANER YILDIRIM *
ataneryildirim@hotmail.com

İnsan Yarınlarından Koparıp Almalıdır Mutluluğu

Değerli okuyucular, yaşam devam ediyor.Mutluluk Okulu yolculuğunu sürdürüyor.Daha mutlu, umutlu, yaşama bilinci ve yaşama sevinci olan insanların yaşadığı bir dünya için... Biz yazıyoruz ama ne bir eleştiri, ne de bir öneri alıyoruz... Ne oldu bu Divriklilere? Unutmayalım, Divriği susarsa ,tüm Türkiye susar.....Dinci Faşistlerin de yapmak istedikleri bu... Bu oyuna gelmeyeceğiz. İnaniyorum ki Türkiye Kürt Açılımı, Ermeni Açılımı ile ilgili oynanan oyunların farkında... Islak İmza da bir oyun... Ayrıntıları Cumhuriyet ve Sözcü Gazetesi vs. yazıyor... Yeşilovalı güzel insan Mustafa Balbay ve Ergenekon mağdurlarına selam olsun. Bunlarda geçecek... Unutmayalım;"Bir ülkede bir tek masum kişi cezalandırılmış ise o ülkede herkes suçludur.(Prof.Dr. Faruk Erem) Mayakovski ve Yesenin'i hiç duydunuz mu? 1917 Bolşevik Devrimi insanlıkta büyük umutlar doğurmuştu; amacından saptı ve yıkıldı. Devrimin sıcak yıllarında Mayakovski ve Yesenin ünlenen şairlerdi. Bu iki genç şair 1913'te Petersburg'da tanıştılar. Mayakovski anlatıyor: "Yesenin'le ilk tanıştığımızda ayağında çarıklar, üzerinde küçük haç gibi şeyler dikilmiş bir köylü gömleği vardı. Bir gün kendisine takıldım: Ne bu halin reklam mı yapıyorsun? Bahse girerim bu çarıktan bir gün kurtulacaksın? İki şair dolu dolu yaşadı.Yaşadıkları aşklar günümüzde kitaplara ve filmlere konu oldu. Mutluluğun her türünü tattılar. Zaman durmadı.Hayat acımasızdı.Mutlu bir yaşamın sonuna gelmişlerdi. Yesenin 1925 yılında Leningrad'daki otelde intihar etti. Bileklerini kestikten sonra kendi kanyla bir veda şiiri yazdı ve daha sonra kendisini iple astı. Ne yazmıştı şiirinde Yesenin?...

Hoşça kal, dostum, el sıkışmadan suskunlukla Sakın üzülme, nedir bu gözlerindeki hüznü? Şu yaşamda yeni bir şey değil ki ölüm Ama pek öyle yeni sayılmaz yaşamak da

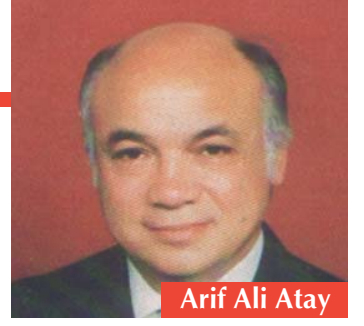
Mayakovski fikire,fikirle yanıt verir. Öyleyse ne yapmalı? Yarınlardan koparıp almalıdır mutluluğu insan Şu yaşamda en kolay iştir ölmek. Asıl güç olan yepyeni bir yaşama başlamak. Sonra ne oluyor? Beş yıl sonra,1939'da bir veda mektubu bırakarak,Vladimir Mayakovski de intihar ediyor. **Yarınlardan koparıp almalıdır mutluluğu insan**, dizeleri kulaklarımızda yankılanmaya devam ederek. Hiçbir şey yarınlara ve yarının aydınlık Türkiye'sine duyduğumuz umudu kıramayacaktır... Cumhuriyet'in bilinci ve Cumhuriyet değerleri hep yaşayacaktır...

*Psikolojik Danışman-Yazar

Divriği'de Divriği'li olmak zor

Dünyanın en önemli, eşsiz tarihi eseri olan Ulucami ve Darüşşifası ile Divriği'nin bulunduğu şartlar, siyah ile beyaz kadar çelişkilidir. Bağlı olduğu iline

yüzseksen kilometre mesafede olan bir ilçenin, bu yetmiyormuş gibi, diğer bağlantılarını adeta kapatmak için kör nokta bırakılması ise insanlık suçudur.

Arif Ali Atay

Önce kabul etmek gerekiyor ki,Divriğide Divriği'li olmak gerçekten zor zanaat. Ayakta alkışlamak gerekiyor. Hele,hele, Divriği'nin köylerinde yaşamak zorunda kalanı, hem ayakta alkışlamak, hem de önünde eğilmeyi gerektiriyor. Ülkenin kalkınmakta olduğunu bilerek , bu filtreyi kullanıyoruz. Divriğinin, köylüsü ile kasabalısı ile üstün bir dayanma gücüyle, yaşamını sürdürmeye çalışması, takdire şayan bir durum. Eğitim olanakları anlamında, okul yöneticilerinin çırpınarak tadarık etmeğe çalıştıkları gerçekleri, büyük kentlerde fazlalıktan, depolarda çürümeye terk edilmiş olarak görmek mümkün. Doğarken eksik doğmak. Ne kadar acı bir durum. Bu durum; Apblike olduğu dönemlerden Tephrice olduğu günlere kadar. Divrik olduğu dönemlerden Divriğimize kadar uzamış gelmiştir. Yaklaşık dört bin senelik tarihi geçmişte, üzerinde bulunan madenlerin, çıkarılması ve işlenmesinde nemalanmamış Divriğimiz. Günümüzde bile aynı boyunduruğun, daha açmazsı ve insafsızlıklarıyla karşı karşıyadır. Özelleştirme adıyla yapılan, sarmalama politikası insanlarımızı acı vermektedir. Dünyanın hiçbir yerinde, bir bölgenin nimetleri dışarıdan gelenlere peşkeş çekilip kendi bölgesindeki insanlara, hak ettiği ölçülerde yararlandırmaması, insanlık ayıbidir. İnsan hakları ihlalidir. Bu durum Divriğilinin kaderi olarak neredeyse kabullenilmiştir. Dünyanın en önemli, eşsiz tarihi eseri olan Ulucami ve Darüşşifası ile Divriği'nin bulunduğu şartlar, siyah ile beyaz kadar çelişkilidir. Bağlı olduğu iline yüzseksen kilometre mesafede olan bir ilçenin, bu yetmiyormuş gibi, diğer bağlantılarını adeta kapatmak için kör nokta bırakılması ise insanlık suçudur. Aldırış etmeden sömürü zihniyeti ile yaklaşan nemacılar, yeni planlarını tasarlamaktadırlar. Kadın, erkek eşitliğinin ilk uygulamalı olarak tescillendiği yer olan Divriği, kendine özgü karekteristik yapısı ile onurlu ve şerefli

bireyler yetiştirmekte çok cömert davranmıştır. Anadolunun çoğu yöresinde olduğu gibi, bu kadar onurlu bireyler yetiştiren Divriği, geçmiş dönemlerin olumsuz miraslarını günümüze ve hatta geleceğe taşımaya namzettir. Ancak, sosyokonomik şartların, topoğrafik zorunluluklarla birleşiminden doğan bahsızlıklar da birer gerçektir. Eşit olmak için belli yaşa gelmek, belli şanslara sahip olmak ve belli ödümler vererek bedel ödemek. Doğarken yeterli sağlık olanaklarından yararlanamamak... Acı bir durum. Okula başlayana kadar, olması gerekli, anaokulu, kreş olanaklarından yararlanamamak. Eksikliklerin ilk perdesi. Eğer bir de köyde oturuyorsa, oturup ağıt yakılacak bir durum. Neden, niçin diye yakaya yapışılması mümkün olmayan, farklı bir yatkunamamak. İşsizliğin, parasızlığın kangren hale geldiği ortamlarda, Büyük kentlerde yaşanmayan, sahtekarlıklar da işin olumlu yüzü... Ama şimdilik. Kim diyebilir bu saygının olgunun sürdürülebilir olacağını. Ekonominin acımasız dişlileri, yeteri kadar dişini hissettirmeyişe... Bir gün mutlaka bu gerçeklik de sahnelenecek. Büyük kent öykülerinden bakıldığında,insanın inanılası gelmiyor. Nasıl olur da, insan doğarken eksik doğmanın bedellerini, ömrünce hisseder ve yaşar. Ne tanrısal adaletin ne de sosyal adaletin terazisi ibreyi doğru göstermiyor. Bir ömür mücadele veriyor, ta ki nesildaşlarının doğarken edindiği kazanımlarının seviyesine ulaşana kadar. Bu adaletin adına ne konmalı... İnanılmaz bir mücadele ile zekasının her bir milimetre karesini aktif tutmak zorunda kalıyor. Yaşam mücadelesinin her anında, koltukta oturamıyor, hep tatbilde oturuyor. Çünkü gerisine yaslanmaya hakkı hiç yok, olmayacaktır... Kendisi için mücadele verirken, birden

sorumlulukları da başlıyor. Ayakta kalmalı ki sorumlu olduğu yeni nüfusunun da dik durmasını sağlasın. Emeginin karşılığını almak için verdiği mücadelede, ezilmeden, kullanılmadan,sömürülmeden başı dik onurlu olmak zorunda. Çalışma şartları ve sosyal şartlar sürekli zorlayacak ödün vermesine. Ama o ilke edinecek boyun bükmemeye. Nereye kadar? İşin acı tarafı da bu zaten. Ömrü var olduğu sürece... Bu ne bitmez çile olacak ki? Toplumun, kültürünü etkileyecek. Giyiminden, yemek kültürüne kadar... Beşeri ilişkilerden , çalışma düzenine kadar. Sosyal kimliğinden, müzik kültürüne kadar... Artık onun türkülerinde acı, karamsarlık ve umutsuzluk vardır. Ulaşamamazlığın isyanı vardır. Eleştiri kültürü gelişecektir.Takdir etme alışkanlıklarından uzaklaşacaktır. Övgüde cimri,yergide cömert olacaktır. Yöreyle ait bir karakter olacaktır. Zaman zaman kıskançlıklar, fesatlıklar da nüksedecektir. En kötüsü de , fikirle - düşünceyle uğraşmak yerine insanla uğraşmalar başlayacaktır. En yakından tanıdığı,en fazla eleştirdiği olacaktır. **İnsanla heykel arasında fark vardır. İnsanayaklaştıkça küçülür, heykele yaklaştıkça büyür.** Uğraşacak malzemesi olmayanların, insanlarla uğraşması, çağdaşıktan uzaklaşan toplumlarda çok görülmektedir. Anadolu topraklarında doğan yeşeren, filizlenen ve kök salan hümanizm, insan sevgisi neden olması gerektiği gibi uygulamada ki yerini bulamıyor. Hani nerede kaldı hoşgörü kültürü... Zaten empati kültüründen çok nasiplenmemiş , kendini başkasının yerine koymadan pek haz etmez. İnaçşal kültürünün içerisinde olan insana değer verme, önce İnsan deme ve, yetmişi ki milleti bir gözle görme olgusu, teoride kalmış gibi sanki. Uygulamada çok ca başvurulmamış bir olgu. Sosyal yaşamın olanaksızlıkları, sistemin bireye tanıdığı

fırsatları disipline edememe, bireyin karakteristik özelliklerini değiştiren ve olumsuzlaştıran dizilere dönüştürüyor. Bu etkin özellikler, nesiller arasında bulaşıcı olarak da devam etmektedir. Birbirini duygusalılık anlamda seven bireyler, komin yaşam içerisinde, sistemin yaratmış olduğu düzensizlik içerisinde, bazen birbirinin canını alan yaratıklara dönüştürebiliyor. Halbuki ne kadar saf , ne kadar temizdi, masum-u pak'dı her biri daha çağayken. Bilmezdi, başkasına kötülük etmeyi, başkasının hakkını almaya teşebbüs etmeyi. Kişilik yapısı çelik gibiydi, kolay ödülen vermezdi,çapsıza, çulsuza... Kendi de fark etmedi, geçen süredeki çelişkili durumu. Gerçek iç dünyasının yansıması rakı masalarına aksetti. En çok o masalarda duygusallaştı. Hatta sık sık öptü yanındakileri, hem de durup dururken... Etrafına da hiç aldırmadan. Onun için, iç dünyasının sevgi patlaması o öpücüklerde gizliydi. Onu da dışa vurmali ve ispatlamalıydı. Bastramazdı artık o duygu yükünü. Zaten başka zamanda belli edemedi. O özgüven fazla gelişmemişti. Büyüğünün elini öperek rakı ikram etmek,yanındaki dostunu öperek içini rahatlatmak onun için en kolay ve masrafsız sevgisel eylemdi. Masasına gelen küçüğüne de dürmeç vermek, onun iç dünyasını bir hoş yapıyordu. Çünkü,mayası bunu emrediyordu. Ama körolası sistemin ahtapot kolları sarmıştı ve bırakmıyordu. Özgürce yaşamın her nimetinden nemalanamıyordu. Divriği'de Divriği'li olmak zor, ama çok zor zanaattı. Bu mücadeleyi verenlerin önünde saygıyla eğilmek gerekiyor. Çabaların en kutsalını sergilerken; gelecekte ki güzelliklerin bu mücadeleyi verenlere armağan olması dileklerimizle...

İSO 9001 Belgeli tek dernek:YAĞBASAN

Yağbasan Köyü Derneği bir ilki başardı. Türkiye'de hiç bir dernekte olmayanı başardı. İSO 9001 Kalite Belgesini aldı. İSO 9001 Belgesi alanında en iyi hizmet veren kurum ve kuruluşlara veriliyor. Yağbasan Köyü Derneği de dernekçilik alanındaki hizmetlerini belgelemiş oldu

Yağbasan Köyü Derneği bir ilke daha imza attı. Kendi alanında İSO 9001 kalite hizmet ödülünü aldı. Yöre dernekleri arasında bu ödülü alan ilk dernek Yağbasan Köyü Derneği olarak kayıtlara geçti. Bu ödül Yağbasan Derneğini kurumsal olarak daha da ileriye götürecektir. İSO 9001 Belgesi'nin alınmasından sonra, Yağbasan Derneği'nde bir tören düzenlendi. Dernek merkezinde yapılan törene derneğin eski başkanları, Bakırköy Belediye Başkan yardımcısı Gülten Tozanlı, Güzeltepe İlköğretim Okulu Müdürü Recep Özcan, Güzeltepe Mahalle Muhtarı Haydar Penez katıldı.Törende söz alan konuşmacılar, eğitimin

önemine vurgu yaparak özellikle bayanların bu tür kurumlardaki başarılarından söz ettiler. Bayanların teşvik edilmesi gerektiğine değindiler. Projenin mimarı olan derneğin yönetim kurulu üyesi Sibel Bayrak Alataş'ın sunumu ve plaket töreninden sonra katılımcılara Yağbasan Köyü Muhtarı Hüseyin Korkmaz'ın gönderdiği çeşitli ikramlarla ve uzun sohbetlerle bu beraberliğin , dayanışmanın tadını çıkardılar. İSO 9001 belgesi Yağbasan Köyü Derneği'nin Yardımlaşma ve dayanışmasının, birlik ve beraberliğinin, örgütlü bir şekilde kaliteli hizmetin bir sonucu olarak aldı.

MEST-İ ZAMAN

Hazırlayan ve sunan

Erdoğan Doğan

Pazartesi: 22.00 -24.00

SU TV'de

Dostluk ve Dayanışma Gecesi

Divriği Gökçeharman Köyü Derneği Dayanışma Gecesi

PROGRAM

Hikmet Karadeniz - Bilal Ercan

Nuray Zaman Öz - Soner Ergün

Ahmet Mercan - Davul-Zurna

Yer : Vedat Dalokay

Tarih : 5 Aralık 2009

Saat : 20.00

İrtibat Tel: 0312. 389 78 46

GSM: 0538. 898 00 28

BAŞSAĞLIĞI

Arkadaşımız Orhan MURSAL'ın annesi

Gevrey MURSAL'ı

kaybettik. Ailesinin ve yakınlarının acılarını paylaşıyoruz.

Muharrem Yağbasan, Şahin Küçük

BAŞSAĞLIĞI

Kıymetli abimiz Orhan MURSAL'ın annesi

Gevrey MURSAL'ı

kaybettik. Ailesine, sabır diliyoruz. Akrabalarının ve yakınlarının acılarını paylaşıyoruz.

DİVRİĞİ GAZETESİ ÇALIŞANLARI

UNUTULMASINLAR DİYE

YAZI DİZİSİ. 2

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm Mücadelesinde kaybettiğimiz Divrigililer

Hazırlayan

Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr

Mahmut Yıldırım Divriği'nin Gezey Köyünden, Sunni Hanefi inancına sahip bir ailenin 7 çocuğundan birisidir. Babası Mehmet Yıldırım Devlet Demir Yollarında Tren Şefi olarak çalıştı. Mahmut Yıldırım babasının işinden dolayı eğitimini Erzincan'da Ilıç'ta, Divriği'de ve Sivas'ta tamamladı. Daha sonra Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesini kazandı ve Erzurum'a gitti. Erzurum'da DEV-GENÇ - Devrimci Yol Hareketi içerisinde yer aldı. EYÖD'ü (Erzurum Yüksek Öğrenim Derneği) kurdu. Bilgisi hoşgörüsü ve ikna kabiliyeti Mahmut Yıldırım'ı bir anda öne çıkardı. Öğrenci Gençlik içerisinde faaliyet gösterirken bir

tarafтан da Erzurum Aşkale Yeraltı Maden İş Sendikası'yla da birlikte hareket ediyordu. İşçilere emeği, demokrasiyi ve sosyalizmi öğretiyordu. Mahmut Yıldırım bir anda Erzurum'daki gericiilerin ve faşistlerin hedefi haline geldi. Faşistler 3 Mart 1978 tarihinde Mahmut Yıldırım'a pusu kurdular. üzerine kurşun yağdırdılar. Mahmut Yıldırım kendisini bir kahraman gibi savundu. 3 Mart 1978 günü Mahmut Yıldırım'ı Erzurum'da kaybettik. DEV-GENÇ- Devrimci Yol Erzurum'da Mahmut'a bir cenaze töreni düzenledi. Mahmut Yıldırım, birgün sonra da 4 Mart tarihinde çok kalabalık bir törenle Sivas'ta toprağa verildi

Ona Doğunun Mahiri derlerdi

Mahmut Yıldırım Divriği'nin Gezey Köyü'nden, Sunni Hanefi inancına sahip bir ailenin 7 çocuğundan birisidir. DEV-GENÇ Devrimci Yol Hareketi içerisinde yer aldı. Erzurum Ziraat Fakültesini kazandı. EYÖD'ü kurdu. 3 Mart 1978 tarihinde sivil faşistlerce pusuya düşürüldü, hunharca katledildi.

Mahmut Yıldırım; Divriği'nin Gezey köyünde 1955 yılında doğdu. Yoksul bir ailenin 7 çocuğundan ortancasıydı. Babasının Demiryolları çalışanı olması nedeniyle, ilkokulu Divriği' de , ortaokulu ve liseyi Erzincan' da okudu. Yükseköğrenimine Erzurum Ziraat Fakültesin 'de devam etti. Mahmut Yıldırım annemin köyü olan Gezey Köyü'nden olduğu için ailesini yakından tanıma fırsatım oldu. 60'lı yıllarda Divriği'de aynı mahallede oturduk. Evlerimiz birbirine yakındı, ailelerimiz karşılıklı gider, gelirlerdi. İlkokulu birlikte Atatürk İlkokulu'nda okuduk. Okul dışı zamanlarımızda hep beraber olurduk. O dönemin çocuk oyunlarının en güzelini oynardık. Çelik-çomak, birdir-bir, dört-dömelek gibi oyunlar oynardık. En çok da çelik-çomak oynardık. Mahmut, oynadığımız oyunlarda bile çok dürüst davranırdı, kimseyi kırmamaya özen gösterirdi. Haksızlığa hiç tahammül edemezdi. Ezilenden yana olması, daha çocukluk döneminde başlamıştı. Daha sonraları, babasının işi dolayısıyla Erzincan'a taşındılar. Belli dönemlerde yalnız yaz aylarında görüşebiliyorduk. Liseyi Erzincan' da okurken çok genç yaşta devrimci mücadele içerisinde yerini aldı . O ezilmişliğin, yoksulluğun verdiği acıları görek ; sisteme karşı , düzene karşı devrimci duruşunu gösterdi. Divriği'deki birlikte olduğumuz günlerde , hep sınıfları anlatırdı . Ezen ve ezilen sınıfları , detaylı olarak sosyalizmi anlatırdı. Sosyalizmin ne olduğunu , nasıl bir sistem olduğunu örnekleriyle yalın bir dille anlatırdı. Bu anlatımları hiçbir arkadaşımızı usandırmadan , dikkatini dağıtmadan zamanı ve yeri seçerek yapardı, arkadaş gruplarıyla beraber deveboğana (çaltı çay) yüzmeye gittiğimizde yapardı. Bizlerin, ezilmiş; yoksul halkın birlikte örgütlenerek sisteme karşı nasıl mücadele içerisinde olacağımızı anlatırdı, ve Divriği'ye her gelişinde kitaplar,dergiler,broşürler getirir, ben ve arkadaşlarıma dağıtırdı. Daha sonraları Devrimci Gençlik dergisinin bizlere ulaşmasını , derginin her sayısının gelmesini eksiksiz sağladı. Erzurum'daki yılları mücadelelerle geçti. Fakülte yıllarının başlamasıyla öğrenci gençlik içerisinde aktif çalışmayla örgütlenmeyi sağladı. Erzurum'daki devrimci hareketi çok kısa zamanda toparlayıp, Erzurum Üniversitesi'nde okuyup da okuluna gidemeyen devrimcileri bir araya getirip örgütlü bir güç haline getirerek EYÖD'ü (Erzurum Yüksek Öğrenim Derneği) kurdu

ve başkanlığını yaptı. Kararlı ve yiğit duruşuyla faşizme karşı mücadelenin en ön saflarındaydı. Çok çalışkan ,bilgili, özverili biriydi. Sonuna kadar yiğitçe mücadelesini sürdürdü. Çevresinde, öğrenci gençlik içerisinde çok sevildi . Mahmut arkadaş öğrenci gençlik hareketi içindeki mücadelenin yanı sıra yoksul halkın, köylünün ve maden işçilerinin de yanında yerini almıştı. Bir yandan Aşkale' de kömür işçilerinin örgütlenmesinde yine ön saflardaydı. Aşkale'de yıllardan beri sarı sendikalar tarafından sömürülen işçileri örgütleyip, gerçek anlamda sınıf sendikacılığı yapan Yeraltı-Maden iş in örgütlenmesi için mücadele etmiştir. 7 aylık işçi direnişinde aktif olarak çalışmalarını sürdürmüş , gecesini gündüzünü oradaki maden işçileriyle, yastığı kömür çuvalı yaparak geçirmişti. O şanlı Aşkale direnişinin destanını yazmış yiğit, işçiler tarafından hep söylenmiştir. Bu direniş günlerinde ben Divriği'den birkaç sendikacı arkadaşımlla birlikte , direnişçi arkadaşlarla dayanışmayı sağlamak amacıyla Aşkale'ye onları ziyarette gittik. Mahmut arkadaş, oradaki işçi arkadaşlarla birlikte o her zamanki

sevecenliğiyle bizi karşıladı. Kaldığımız birkaç gün zarfında gördük ki , Mahmut arkadaşın oradaki emekçiler üzerindeki etkinliği önemli bir noktada ve direnişin lideri konumuna gelmişti. Ve bu kararlı direniş başarıyla sonlanmış, Yeraltı Maden-iş bütün engellemelere karşı örgütlenmesini tamamlamıştı. Mahmut, Divriği maden işçilerinin 74 günlük şanlı grevinde de oradaydı. Erzurum'dan bir grup devrimci arkadaşıyla birlikte Cüre' e gelerek, yerini aldı . Maden işçileriyle birlikte grev nöbeti tutmuş , aynı kaba beraber kaşık sallamış , aynı pansiyonda kalmış beraber gülmüş , birlikte halay başı çekmiş , ön saflarda mücadelesini sürdürmüştür. Aşkale işçileriyle Divriği maden işçilerinin dayanışmasını ve yardımlaşmasını sağlamıştır. Divriği maden işçileri ; dürüstlüğü , alçak gönüllülüğü ve yiğit duruşuyla onu bağrına basmış ve çok sevmişti. Grevden sonraki günlerde , biz CEVHER-İŞ Sendikası içerisindeki on arkadaşla birlikte, artık Türk-iş in otuz yıllık saltanatını ve hegemonyasını yıkmaya çalışmalarına başladık . Grevden sonraki günlerde işçi arkadaşların devrimcilere olan güveni kat kat arttı. Artık Aşkale'den

sonra sıranın biz Divriği Demir Madenleri'ne geldiğini, çok iyi bir ekip çalışmasıyla köy köy gezerek , işyeri işyeri gezerek A kafa , C plaseri Cüre merkez gibi iş yerlerinde anlattık. Bu çalışmalarda Mahmut arkadaş , bilgi ve deneyimlerini bizden hiçbir zaman esirgemedi . Anlatım kabiliyeti çok yüksek ve etkiliydi . O örgütlenme dönemlerinde aylarca bizimle beraber çalıştı. Ve sonunda Divriği'li devrimci arkadaşlarla birlikte YERALTİ MADEN-İŞ in tabelasını diktik. Mahmut arkadaş , Erzurum' da faşizme karşı verilen mücadelenin, önde gelen yiğit bir militanıydı. Erzurum' da yükselen bu devrimci hareketi engellemeye çalışan faşistler , kallesçe pusu kurarak Mahmut arkadaş Erzurum'un en işlek caddesinde katlettiler. Eli kanlı faşist katillerin karşısında kendisini sonuna kadar kahramanca savunmuştur. 3 Mart 1978 de onu kaybettik. Ertesi gün Sivas'ta onbinlerce devrimcinin, işçinin, emekçinin katılımıyla en önde Mahmut arkadaşın büyük bir resmi, onun arkasında da çeşitli dernek ve sendikaların pankartları olmak üzere yürüyüşe geçildi. Yürüyüştekiler, Mahmutlar ölmez, Tek yol devrim, Mahmut'un katili oligarşi sloganlarını haykırarak mezarlığa kadar yürüdü. Mahmut arkadaşın devrimci kişiliği, kararlı mücadelesi anlatıldıktan sonra toprağa verildi. O faşizme karşı dişe diş mücadelenin kararlı, yiğit bir militanı ve önderiydi. Karayağız savaştı, disiplinli örnek bir proleter devrimciydi. O Divriği'nin diğer yoldaşları gibi unutulmazları arasında yerini almıştır. Ona Doğunun MAHİR'i derlerdi. Anısı gençlerimize örnek olsun.... Unutmadık , Unutmayacağız

Divriği Yeraltı Maden İş Sendikası'ndan Selehattin Çelik

Gelecek Sayı, Divriği Yusufşlıh Köyü'nden Müslüm Çakıcı

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoğlu@gmail.com.tr

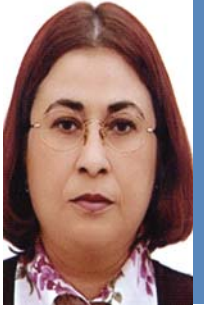
Kant ve Sürekli Barış - 2

Dostlar Sofrasından Dünya Sofrasına

Gelip konu bir güvercin ellerine o gece Kırmızı bir çelenk oldu bileğinde kelepçe Bir soğuk yel eser üşür ölüm, ölüm bile Anlatır akan kanı beyaz sesiyile

Ülkü Tamer

“Kendisini felsefeye vermiş bir bilim adamı için yalnız yemek yemek sağlığa aykırı bir şeydir; böyle davranarak o, kendisini onarmış olmaz, ama tüketmiş olur.”

İşte sofrasında sürekli konuklarını ağırlayan Kant böyle der. Böylelikle dış dünyayı ve ülkesinde olup bitenleri de anlamaya çalışır. Günlük yaşamındaki bir diğer alışkanlığı her gün aynı saatte bir saat yürüyüş yapmasıdır. Rivayete göre yalnızca bir kez Fransız Devrimi olduğunu yürüyüşünü kısa keserek, bu konudaki haberleri öğrenmek istemiştir.

Modern düşüncenin yapı taşlarından olan bu deha filozof “ben neyi umabilirim?” başlığı altında siyasî felsefesi ile de ilgilenmiştir. Devlet fikri de onda etik fikrinin bir devamı niteliğinde iç içe geçmiş kavramlardan oluşur. Siyaset felsefesi alanında kozmopolit bir dünya devletini düşler ve doğallıkla sürekli ve bitimsiz bir dünya barışını da. Karatani' de,Marx' ta da aynı biçimde tek bir devletin kurtuluşu yerine, dünya devletlerinin kurtuluşundan söz edildiğini savunur.

Kant yasalara ve hukuka dayanan bir cumhuriyeti savunurken, Hegel monarşiyi savunur. Yine Kant evrensel bir barış düzenini sağlayacak evrensel bir kurumdan söz ederek şimdiki Birleşmiş Milletler kurumunu da önceler. Neden böyle bir kurum önermiştir? Büyük olasılıkla gelecekteki büyük dünya savaşlarını öngörmüş ve şiddetli bir istekle sürekli barışın koşullarını temellendirmeye çalışmıştır.

Genellikle Kant'ı eleştirenler (irrasyonel kanal ya da başkaları) onu aptal bir iyimser olarak görüp düşler kurduğunu söylerler. Karatani de evrensel ve kozmopolit görüşleri ile yine aynı şekilde takas ekonomisini ve liberal sosyalizmi savunduğu için aynı eleştirilerle karşılaşabilir.

Peki ama bunca irrasyonelliğin hakim ola geldiği bu talan edilmiş dünyada ütopyalara hiç mi hiç yer yok mu? Umutsuzluğun umudu da olsalar,yeni savlar, yeni örgütlenmeler söz konusu edilemeyecek mi? Bugün ülke gündemimize de acil olarak düşen barış ve ateşkes süreci gerçekleşmeyecek bir şey midir? Gerek evrensel gerek yerel anlamdaki Marxist teoriyi hep Hegel'den yola çıkarak mı okuyacağız? Şimdiye değin Marx'ı Kant ile birlikte okumamış olmak bir eksiklik değil midir? 18. yüzyılda sürekli barışın koşullarını çizmeye çalışan Kant'ın söyleminin iki yüz küsur yıl sonra yine yeterli kadar önemi yok mudur? İvedilikle bir zihin zenginliği ve empati ortamı yaratmamız gereken şu dönemde sizlere Kant'tan yapacağım alıntılarla onun sürekli barışı nasıl öngördüğünü açıklamaya çalışacağım.

A. Devletler arasında sürekli barışın ön maddeleri:(yalnızca madde başlıkları ele alınacaktır. Ayrıntılı okumalar için kaynaklar yazının sonunda belirtilecektir.)

1. “ İçinde gizlenmiş- saklı- yeni bir savaş nedeni- malzemesi- bulunan hiçbir anlaşma bir barış anlaşması olamaz.”
2. “ İster küçük ister büyük hiçbir bağımsız devlet başka herhangi bir devletin egemenliği altına miras, değişim, alım-satım ya da bağış yollarıyla hiçbir zaman geçmemelidir.”
3. “ Sürekli ordular zamanla bütünüyle ortadan kalmalıdır.”
4. “ Dış çıkarlarını göz emek-itibarını zedelememek için-devlet borçlanmalara girişmemelidir.”
5. “ Hiçbir devlet, başka bir devletin anayasasına ya da hükümetine zor kullanarak karışmamalıdır.”
6. “ Hiçbir devlet,savaşa,ileride barış yapılabileceği zaman devletlerin birbirlerine karşılıklı güven duymalarını olanaksız kılacak yollara başvurmamalıdır; bu yollardan bazı örnekler şunlardır: düşman ülkesinde suçsuz kimseleri öldürmek, zehirli maddeler kullanmak, antlaşmalara aykırı hareket etmek, düşman uyruğunu kendi devletine karşı ihanete kıskırtmak.”

B- Devletler arasında sürekli barışın en son amaç maddeleri:

1. “ Her devletin sivil anayasası cumhuriyetçi olmalıdır.”
2. “ Devletler hukuku özgür devletlerden kurulu bir federasyona dayanmalıdır.”
3. “ Dünya vatandaşlığı hukuku, evrensel konukluk koşullarıyla sınırlanmalıdır.”

Yine devamla Kant sürekli barışın güvencesi üstüne,sürekli barışın gizli maddesi üstüne de fikirler yürütmüştür. Alıntı yapmadan edemeyeceğim bir görüşü ise ahlakla politika arasındaki karşılık üzerine söylediği şu sözler ilgi çekicidir:

Politika "yılanlar gibi sakınan (ihtiyatlı olun)" der.Ahlak buna şöyle bir sınırlama koyar: " ama kumrular gibi de saf

Bugün gerçekten de hukuk, iktidar, politika, etnisite , milliyetçilik kavramlarının yeniden sorgulanması gerekir. Küresel kapitalizm ne kadar akıl dışıysa bugün çok daha yoğun bir biçimde barışa ihtiyacımız var. Kant'ı ve Marx'ı yeniden sorgulamaya da...

KAYNAKÇA:Immanuel Kant, Seçilmiş Yazılar,çev. Nejat Bozkurt, Remzi Kitabevi,İstanbul,1993

Aşkale Direnişini Örgütleyenlerdenendi Mahmut

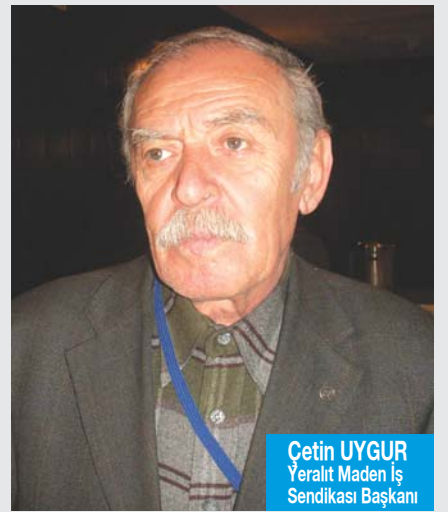
Aşkale deneyimi 1977 yılının sonlarından başlayarak 1978'li yılları süresince adım adım örgütlenmiştir. Erzurum Aşkale Kömür İşletmelerindeki işçi direnişinin iyi anlaşılması için o direnişin arka planını iyi incelemek ve iyi analiz etmek gerekir. Biz o zaman başka bir dünya özlemi içerisindeki insanlar olarak bulduğumuz alanlarda hayatımızı, düşündüğümüz dünyaya göre değiştirmenin adımlarını attık. Aşkale Kömür İşletmelerinde bizden önce TÜRK-İŞ'e bağlı bir sendika vardı. Daha sonra buraya DİSK YERALTİ MADEN İŞ SENDİKASI girdi. Bu iki sendikanın hayata bakış açısıdır o işçileri değiştiren şey. Biz Aşkale'de işçilerin işyerinde çalıştığı 8 saati ile değil 24 saati ile ilgileniyorduk. Hatta, işçilerin ailesiyle, çocuklarıyla, akrabalarıyla, köylüleriyle, alışveriş yaptığı esnafla, arkadaşlarıyla görüşüyorduk. Onların sorunlarının ve sıkıntılarının kaynağındaki olguları bilimsel anlamda analiz eden üniversiteli arkadaşlarımız onlara sömürsüz, baskısız, adil bir dünyanın da çözüm yollarını gösteriyorlardı. Onları sadece üretin bir işçi gibi kömek yerine bulunduğu işyerini ve yaşadığı ülkeyi de yönetmesinin gerekliliğini anlatıyorduk. Yani üretinlerin yönettiği bir hayatın adımlarını atıyorduk Aşkale'de. İşte o hareketli günlerde tanıdım Mahmut Yıldırım'ı. Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat

Fakültesi'nde okuyordu. Mahmut Yıldırım DEV-GENÇ Hareketi içerisinde mücadele ederek 1977 yılında kurulan Devrimci Yol Hareketi'nin içerisinde yerini aldı. O yıllarda Erzurum Atatürk Üniversitesi'nin Devrimci Öğrencileri alan çalışmalarla köylülere, işçilere, kadınlara yani emekçi halka yaşadıkları yoksulluğun, açlığın,

ve baskıların esas nedenlerini ve olgularını bilimsel yöntemlerle anlatıyorlardı. Ayrıca eşit özgür bir dünyanın nasıl kurulacağını yolları adım adım hayata geçiriyordu. Mahmut gençlik alanında bütün bu işleri yapan, örgütleyen grubun en üsteki ismiydi. Devrimci Yol Hareketi'nin Erzurum'daki gidişatının yol

haritasını Mahmut çiziyordu.

İşte böyle yoğun bir çalışmanın sonucunda Aşkale Direnişi örgütlendi. TKİ (Türkiye Kömür İşletmeleri) DLI (Doğu Linyit İşletmeleri “genel müdürü ülkücü teknikerler derneği başkanı”) ve ALİ (Aşkale Linyit İşletmeleri) Aşkale Yeraltı Maden İş sendikasıyla topluşözleşme masasına oturmadı. Biz bu sendikayla aynı masaya oturmayız dediler. Direniş başladı. Biz direnişten önce erzak stoklarını yapmıştık. Direniş başladı ama biz üretimi durdurmadık, kömür çıkarmaya devam ettik. Direnişin devam ettiği günlerde Erzurum'da, Aşkale'de ve çevrede, bir dedikodu yayıldı. Aşkale Kömür İşletmesinin kapısında “Allah yok Peygamber izinde” yazısı var yaygarası aldı başını gitti. Bir Alevi Sunni çatışmasını tutuşturmak istediler. Bir gün Aşkale'deki fırının sahibi oğluna diyor ki, oğlum git bak bakalım fabrikanın duvarında gerçekten öylemi yazıyor. Çocuk da gelip bakıyor, fabrikanın duvarında “Yaşamın İşçiler, Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız” yazısını görüyor. Geri dönüp babasına bunu söylüyor. Bunun üzerine o fırıncı üç beş torba ekmeği torbalara doldurup arabasıyla direnişteki işçilere getirdi. Direnişin olduğu ilk gün askeri cemseler işletmenin kapısında geldi durdu. Bir süre sonra da gittiler. İşletmeyi basacaklarını beklerken gittiler. Sonra duyduk ki işletmenin çevresindeki tepelerde Aşkale ilçesinden ve köylerinden

Çetin UYGUR
Yeraltı Maden İş Sendikası Başkanı

yüzlerce kişi gelmiş, bekliyor. Eğer asker işletmeyi basarsa köylüler de işletmeye sahip çıkacaklarmış. Komutanlar bunu görüp askeri oradan çekmişler. Bu melekette köylülerle halk la askerin çatışma geleneği yoktur. Buna rağmen o halkın askerle çatışmayı göze alarak işletmeye sahip kıması basit bir örgütlenmeyle anlatılamaz. Mahmut Yıldırım 3 Mart 1978 yılında faşistlerce pusuya düşürüldü öldürüldü. Erzurum'da çok kalabalık bir cenaze töreni düzenlendi Mahmut için. Cenazesi Erzurum'dan Memleketi Sivas'a gönderildi. 1978 Yılıının 1 Mayıs' ında Taksim Alanına “Aşkale'den Geliyoruz” pankartının üzerinde Yumruklu Yıldız amblemiyle Mahmut Yıldırım'ın büyük bir pankartıyla girdiler.

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Demokratikleşme

Cumhuriyetin demokratikleşme çabası mevcut sistemin devamından yana olan çağdaş dünyanın dayatmalarından korkan gelişmemiş, ilkel milliyetçilerin "vatanımız bölünecek, şeriat gelecek..." "paronoyası emekçi yoksul halk kitlelerinin sınıf bilincinin karamasına halklar arasındaki kardeşlik duygularının zayıflamasına neden olmuştur. İnsanlarımızı taraf olmaya zorlanmaktadır. Bu durumdan tamamen resmi ideoloji ile gelişmemiş, ilkel sol sorumludur. İlkel soldan kastım resmi ideoloji ile aşlanmış sözüm ona sol yapılarıdır. Maskeli yapılarıdır. Bu yapılar gerçek sola karşı aşlanmışlardır. Ülkemizin içerisinde bulunduğu süreci doğru algılamak son derece önemlidir.

Seksen altı yıl sonra sistem kendini ciddi anlamda sorgulamaya başlamıştır. Bu sorgulama sürecini engellemeye çalışan yapılar Ergenekoncu zihniyeti kafalarında taşıyanlardır. "Memleket elden gidiyor, vatanımız parçalanıyor..." safsatalarını yayarak Cumhuriyetin demokratikleşmesini engellemeye çalışmaktadırlar. Sol görünümülü sahte sosyal demokratlar ise şovenlerle birlikte halkımızı terörize etme gayreti içerisindedirler. Yoksul emekçi ve köylü çocuklarının ölmesi bu kesimi çok fazla ilgilendirmektedir. Bu süreçte toplumsal gerçek solun müdahale zorunluluğu vardır. Toplumsal barışın yeniden hızla tesis edilmesi gerekmektedir. Halklar birbirinden hiç bu kadar ayrı düşürülmemiştir yada düşürülmeye çalışılmamıştır. Bu nedenle bu sürecin tüm toplumsal güçler tarafından doğru kavranması gerekmektedir.

Demokratikleşme çabaları zorunlu bir sürecin ürünüdür. Bu zorunlu süreci yönlendirmek toplumsal güçler anlamında mümkün görünmese de, toplumsal güçlerin bu süreçte müdahaleye devam etmeli, toplumsal çıkarlar ve halkların ortak çıkarlarını esas almalıdır. Bu anlamda toplumsal güçlere önderlik eden parti, sivil toplum örgütleri ... projeler üretmeli ve sisteme dayatmalıdır.

Yoksul emekçilerin, ezilenlerin, ötekileştirilmiş ... kesimlerin ihtiyaçlarını doğru tespit edip, örgütlenme eksenini kaydırmadan eğmeden dik ve onurlu bir düzleme oturtmak tartışmasız bir zorunluluktur. İleri demokratik ülkelerdeki sol sosyalist güçlerin bir araya gelerek oluşturdukları çatı örgütlenmesi ülkemizde zorlanmalıdır. Demokratikleşme bu yapı ile tamamlanabilir ve nitelik kazanabilir.

Ülkemizdeki toplumsal mücadele tarihi göstermiştir ki hiçbir kesimin yalnız tek başına örgütlenerek sorunlarını çözmesi mümkün değildir. Alevilerin partileşme çabası bu nedenle yanlıştır. Alevilerin toplumsal dokusu incelendiğinde; ideolojik ve felsefi anlayışının toplumsal yaşamda bire bir örtüşmediği görülecektir. Pir sultan merkezli örgütlenmeler ne kadar devrimci ise cem vakfı çevresi de o kadar gerici ve şoven bir örgütlenme içerisindedir.

Aleviler cemtv'nin toplumsal dokusuna ters bir partinin olağan genel kurulunu canlı olarak yayınlaması hususunu ince, ince düşünmelidirler. Bu durum Kürtler için de geçerlidir.

Kısaca Cumhuriyet Anadolu da yaşayan tüm halklar için ortak bir projedir. Ortak vatan kurma kararıdır.

Ancak Cumhuriyet'in kuruluşundan hemen sonra sistemin her köye, camii yapımını (442 sayılı Köy Kanunu) zorunlu kılması, Diyanet işleri Başkanlığını kurması, Şark Islahat Planı çerçevesinde Türkçe den başka dillerin başta Kürtçe'nin yasaklanması, zorunlu din dersleri... ortak projenin ana bileşenleri olan Kürtleri, Alevileri diğer etnik ve inanç gruplarının Cumhuriyete karşı güvensizliğini artırmıştır. Cumhuriyet bu kesimlerin haklı demokratik tepkisi ile karşılaşmıştır.

Hemen belirtmeliyim haklı demokratik taleplerin karşılanması, Cumhuriyetin demokratikleşmesi ile eş anlamlıdır.

Ortak vatanımızda kardeş kanının dökülmesi şiddetle red edilmelidir. Halkların özgür yurttaşlık temelinde, geçmişte olduğu gibi kardeşçe, bir arada yaşama şartları ancak demokratik bir cumhuriyetle söz konusudur.

Kentlerde yaşasak da gönlümüz köyde

Divriği'ye bağlı köy dernekleri İstanbul ve Ankara'da daha yoğunluklu olarak faaliyet gösteriyorlar. Divriği Gazetesi her sayısında bir derneğin faaliyetlerini

>> İbrahim bey bizi kabul ettiğiniz için teşekkür eder, dernek başkanlığına seçilmenizden dolayı da tebrik ederim. Nasılsınız?

Teşekkür ederim. İyiyim. Siz nasılsınız?

>> Çok teşekkür ederim. Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

1958 Höbek doğumluyum. 1969'da Ankara'ya ilk defa geldim. Akşam Sanat Okulu'nu okudum. Özel şirketlerde çalıştıktan sonra Hacettepe Üniversitesi'nde teknisyen olarak başladım. İstanbul Üniversitesi'ne tayinimi aldım. 1990'da Sakarya Üniversitesi Hendek Yurt Müdürü olarak 4 yıl görev yaptım. Eşim öldükten sonra İstanbul'a ve üniversiteye geri döndüm. 2. evliliğini yaptıktan sonra Ankara'ya yerleştim. 2003 yılında Hacettepe Üniversitesi'nden emekli oldum. 4 çocuğum var. Yenimahalle'de oturuyorum.

>> Höbek köyünü biraz tanıtır mısınız?

120'den fazla köy var civarımızda. 1969 rakım. 3 tane çeşme, 2 okul, telefon santrali, cem ve kültür evi, karayollarının bakım evi, benzinlik, Divriği'ye ve Ankara'ya giden otobüs, Atatürk büstü, %75'inin traktörü var. Tarım ve hayvancılıkla geçiniliyor. Futbol takımımız var. Derneğin ise 116 üyesi var.

>> Höbek köyünden sanatçıların kimler?

Rıza Aslandoğan, Celal Yılmaz, Adem Aslandoğan, Seyit Ali Akbıyık (Dergahi), Eylem Akbıyık, Zehra Gökçe, Şenay Özçelik gibi daha nice...

>> Höbek köylü firmalardan bazılarını sıralayabilir misiniz?

Yatılı yerimizde var öğretmen için. Bu olay bizim en önemli ihtiyaçlarımızdan biri. İkincisi köyümüzün mezarlığının etrafı çevrili olmadığından, büyükbaş hayvanlar girip, mezarlığa zarar veriyorlar. Biz orayı koruma

YSM, Gasaki, Şanlı Giyim, Forsa, Göksu, Camsis, Gizem Mefruşat, Gökçeler Ticaret, Zibro Komin, Sultan Giyim, Ersan Cam Çerçeve, Yılmaz Müzik Merkezi gibi.

>> Köyünüzün hangi sıkıntıları var. Ne gibi çözümler düşünüyorsunuz?

Köyümüzde 2 adet okul olmasına rağmen, insanlar çocuklarını ya Divriği'ye ya da başka memleketlere bütçeleri çok kısıtlı olduğu halde okutmaya gönderiyorlar. Oysa ki civar köylerle mesela Kuluncak, Avcıarcık, Yellice, Yalnızsöğüt, İnallı, Kürtbeyaz ile birleşip merkezi bir okul haline getirebiliriz bizim okulları. Lojmana çevrilebilecek

İbrahim YILMAZ -Divriği Höbek Köyü Dernek Başkanı

üzere. Bu yüzden tekrar ormanı canlandırmak için gerekli görüşmeler yapacağız. Temmuz 2010 tarihinde adı belki Kuşburnu Festivali olabilir, köylünün el emeğiyle yaptıkları şeyleri sergileyip, harçlıklarını kazanabilecekleri bir festival

yazıyor, o derneğin başkanıyla bir röportaj yapıyor. Bu sayımızda da Ankara'da faaliyet gösteren Höbek Köyü Derneği Başkanı İbrahim Yılmaz ile konuştuk.

altına alıp, çevirmek istiyoruz.

>> Amaçlarınızın içerisinde mezarlığın çevrilmesi var. Pekiyi bir de BİR MEZARA, BİR FİDAN kampanyası düzenleyeceğinizi söylemişsiniz. Bunu da açar mısınız?

Pazar günü yapacağımız toplantıdan sonra Divriği'ye gidip gerekli yetkili mercilerle görüşüp, desteklerini almak için konuşacağız. Köyümüzün piknik alanına betondan masalar yaptırmak istiyoruz. Boş duran binalardan birini kültür ve sanat evi gibi restore etmek istiyoruz.

Daha önce fazlaca fidan dikilmesine karşı, bakım olmadığı için orman yok olmak

düşünüyoruz. Elektrik direkleri bakımsızlıktan işlevli değil. Bakımlarını yaptırmak amaçlarımız arasında.

15/11/2009 tarihinde saat 13.00'de bir kokteylimiz olacak. Bu kokteyilde üyelerimizle tanışıp, dertlerimize çözüm bulmak fırsatı doğacak.

10/01/2010 Pazar günü saat 14.00'de Hacı Bektaş Kültür Vakfında Abdal Musa Cem'i, ardından kurban, yemek ve aşure beraber yapılacak. Köy derneğimizin önünden otobüsler kalkacak.

>> Size ulaşamayan köylüleriniz ne yapabilirler?

Divriği'de ve İzmir'de temsilci seçip, bizim yetişemediğimiz yerde onların bizim adımıza hareket etmesini sağlayacağız.

Tuzluca'yı mah.26 sk.8/1 Mamak /ANKARA adresinden veya www.hobek.org internet adresinden ulaşabilirler.

>> Biz Divriği Gazetesi olarak bütün Divriği'nin Köy Dernekleriyle, sivil örgüt ve siyasi partilerle iç içe olmak, sorunlarımıza kendi içimizde çözüm getirmek ve güç birliğinde bulunabilmek için sizlerin yanındayız. Bizi bugün ağırladığınız için size ve yardımcınız Hasan Akpınar'a çok çok teşekkür ediyorum. Çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Ankara Haber: Fatma AKAY

Okutmaya varım gecesine büyük ilgi

Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın ve Ankara Divriği Kültür Derneği'nin ortak düzenledikleri Okutmaya Varım başlığıyla düzenledikleri Cumhuriyet Balosu Gazi Üniversitesi Büyük

Salon'da yapıldı. Geceye HSYK Başkan Vekili Kadir Özbek, Sivas Vali Yardımcısı Ziya Aydın, DSP Genel Başkanı Masum Türker ve Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök katıldılar.

8. "Okutmaya Varım" Cumhuriyet Balosu 29 Ekim 2009 tarihinde Gazi Üniversitesi Kültür Merkezi'nde yapıldı.

Gecenin sunuculuğunu Özgür Radyo Genel Yönetmeni Üstün Alpay yaptı. Ankara Divriği Kültür Vakfı'nın her yıl geleneksel olarak düzenlediği 29 Ekim Cumhuriyet Balosu'nun bütün gelirleri üniversite öğrencilerine burs olarak verilecek. Vakıf, Divriğili olup da ekonomik olarak okuma imkanı bulamayan öğrencilere her yıl burs veriyor.

Gecenin başlamasından hemen sonra sahneye Divriği'nin sevilen sanatçısı Ali Kızıltuğ çıktı. Kızıltuğ yöreye has türkülerini söyledi. Daha sonra Ali Kızıltuğ'un sazi eşliğinde Divriği Vakfı Semah Ekibi semah döndü. Kültür Bakanlığı TRT Korosu ve solistleri de gecede sahne aldılar. Atatürk ve devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşunun ardından, Divriği Kültür Vakfı Başkanı Cemal Karahalil gecenin açılış konuşmasını yaptı. Karahalil konuşmasında, Vakfın faaliyetlerini, 29 Ekim Cumhuriyet Balosu'nun önemini ve Ankara'daki Divriğililerle olan bağlarının kısa bir

özetini yaptı. Karahalil konuşmasının sonlarında ise, Cumhuriyet Balosu Gecesi'nin düzenlenmesinde emeği geçen sponsorlara da tet tek teşekkür etti. Divriği'nin birçok sorunu gecede tartışıldı ve çözüm önerileri sunuldu. Özellikle Divriği'nin yurt sorununu çözümünün acil olarak çözülmesi konusunda bir kanaat oluştu.

Geceye HSYK (Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkan Vekili) Kadir Özbek, DSP Genel Başkanı Masum Türker, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök katıldılar. Cumhuriyet Balosu'nda Kadir Özbek'e Sivas Vali Yardımcısı Ziya Aydın, DSP Genel Başkanı'na Arif Atay, Sivas Vali Yardımcısı Ziya Aydın'a ise Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök birer plaket verdiler.

Gecenin sonlarına doğru Gülsen Sarıgil, Faruk Demir ve Zafer Albayrak ayrı ayrı sahne aldılar. Geceye katılanlar 10'uncu Yıl Marşı'nı hep birlikte bayraklarını sallayarak söylediler.

Ankara Haber: Fatma AKAY

Ali KIZILTUĞ

Gülşen SARIĞIL

Su sorununa çözüm arayışları sürüyor

Ürük Köylüleri Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'e, "ya Ürük Köyü'nü taşıyın veya sudan elinizi çekin" mesajı verdiler. Ürük Köylüleri Ağaçhan Bölgesi, Çile'nin Dere Mevkii'nde bulunan Çevrim Gözesi bölgesindeki suyun Venk Köyü'ne değil Ürük Köyü'ne ait olduğunu açıkladılar.

SU ÇÖZÜMÜ ARANIYOR

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök Divriği'nin içme suyu sorununu çözmek için çalışmalarını sürdürüyor. Hakan Gök daha önce Mursal, Eğrisu, Bahtiyar ve başka köylerinden Divriği'ye getirmek istediği içme suyu projesini hayata geçiremedi. Köyler mevcut sularının kendilerine bile zor yettiğini gerekçe göstererek, Divriği'ye vermek istemediler. Bunun üzerine Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'de Venk (Gökçebel) Köyü'nün Ağaçhan Bölgesi, Çile'nin Dere Mevkii'nde bulunan Çevrim Gözesi bölgesindeki suyu Divriği'ye getirmek istedi. Hakan Gök Venk Köyü muhtarı ve köylüleriyle bir de protokol yaptı. Yapılan protokole göre Venk Köyü Çevrim Göze'deki suyunu Divriği Belediyesi'ne 49 yıllığına verecek, bunun karşılığında da **Divriği Belediye'si Venk Köyü'ne su hizmetleri verecekti.**

1. Venk Köyü'nün sulama suyu borularla köye kadar getirilecek.
2. Köyün eski su deposu yenilenecek.
3. Köyiçi su tesisatları yenilenecek.
4. Köyün alt yapısı ve kanalizasyon şebekesi yapılacak.
5. Köyiçi yolları ve sokakları kilit taşlarla döşenecek.
6. Köyün okulu köy odası, misafirhane ve muhtar odası olarak onarılarak yenilenecek.
7. Köye Atatürk Büstü yapılacak.
- 8.İhtiyaç duyulduğu anlarda Divriği Belediyesi'nin iş makineleri Venk Köyü'ne karşılıksız verilecek.
9. Köy mezarlığının etrafı tel örgülerle çevrilecek.

PROTOKOLE TEPKİLER BÜYÜYOR

Belediye Başkanı Hakan Gök'ün Venk Köyü ile yaptığı protokolün duyulması üzerine Ürük Köylüleri harekete geçti. 30 Ekim tarihinde Ankara Divriği Kültür Derneği'nde Hakan Gök'ün de katıldığı bir toplantı yapıldı. Toplantıya Ürük köylülerinden Hüseyin Ulusoy, Hamdullah Odabaşı, Mehmet Sazlı ve Ürük Köylüleri katıldılar. Dernek başkanı Muharrem Hübek bir hoş geldiniz konuşması yaparak, 10 yıl aradan sonra Divriği'de CHP'nin Belediye Başkanlığı'nı kazanmasından dolayı memnuniyetini dile getirip, başkanın

yapacağı çalışmaların başarılı olmasını dilerken, Divriği Derneği olarak Divriği Belediyesi'ne her türlü destek ve katkıyı vereceklerini söyledi. Ürük Köylüleri su gerçeğini Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'e anlattılar. Ürük Köylüleri Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'e, **"Ya Ürük Köyü'nü taşıyın veya sudan elinizi çekin"** mesajı verdiler. Ürük Köylüleri Ağaçhan Bölgesi, Çile'nin Dere Mevkii'nde bulunan Çevrim Gözesi bölgesindeki suyun Venk Köyü'ne değil Ürük Köyüne ait olduğunu açıkladılar. Toplantıda Divriği Kültür Derneği Divriği Şubesi'nin eski yöneticilerinden Hasan Polat da Divriği'nin eskiden beri bir geleneğinin olduğunu, sorunların çözümünün halkın katılımıyla çözüleceğini, bugün ise karar süreçlerine halkın katılmadığını çözümlerin de demokratik olmadığını söyledi. Hasan Polat Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök'ün fevri hareket ettiğini, Divriği Belediyesi'ni dar bir ekiple yönettiğini, bu anlayışın da demokratik olmadığını söyledi. Hasan Polat daha sonra, en zor sorunların bile halkın demokratik katılımıyla daha rahat

çözüleceğini Hakan Gök'e bir eleştiri olarak hatırlattı. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök özellikle Ankara Divriği Derneği Başkanı Muharrem Hübek'e ve ekibine seçimde yaptıkları destekten dolayı teşekkür etti. Divriği'de yaşayanların sorunlarını dile getirdi.

ANKARA'DA İKİNCİ TOPLANTI PROTOKOL İPTAL

Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir ve Ürük Köylülerinin önerisiyle 11 Kasım tarihinde yeniden Ankara'ya çağırıldı. Ankara Divriği Kültür Derneği'nde yapılan toplantıya, dernek başkanı Muharrem Hübek ve yönetim kurulu üyeleri, Sivas Milletvekili Malik Ejder Özdemir, Ankara Ürük Köyü Derneği yöneticileri, Ankara Venk Köyü Derneği yöneticileri, Muharrem Yağbasan ve Şahin Küçük, Mustafa Kocaoglu katıldılar. Malik Ejder Özdemir Ürük Köyüne danışmadan, Venk Köyü ile ilgili yapılan protokolü uygun bulmadığını, aceleyle getirilerek yapılan bu protokolün iptal

edilerek Ürük Köyü ile toplanılar yapıp Ürük Köyü'nden Divriği'nin su sorununa çözüm beklediklerini söyledi. Ürük Köylüleri de bahse konu olan suyun çıktığı arazinin tapusunun Ürük Köyü'ne ait olduğunu, yüzyıllarca Ürük Köyü'ne hayat verdiğini bunun için de bu suyun Divriği'ye verilmesinin imkansız olduğunu söylediler. Bunun üzerine Malik Ejder Özdemir bu suya kimin daha çok ihtiyacı varsa tespit edilerek suyun oraya verilmesi önerisini getirdi. Bu öneriye karşılık Ürük Köylüleri sıcak bakarak Venk Köyü ile yapılan protokolün iptaline ve yeniden Ürük ve Venk köylüleriyle bir protokol yapılarak suyun Divriği'ye verilmesine sıcak baktıklarını belirttiler. Daha sonra Şahin Küçük söz alarak, Hakan Gök'e seçilmesinden dolayı başarılar diledi. Küçük; Divriği'nin su sorununun çözümsüz olmadığını belirterek, kısa ve uzun vadeli iki aşamalı bir çalışmayla, Divriği'nin su sorunun çözüleceğini söyledi. Küçük, uzun vadeli çalışmanın devam ettirilerek, kısa vadede mevcut suyun drenajların yenilenmesini, Divriği'deki bütün su depolarının temizlenerek dezenfekte edilmesini, Divriği'ye gelen suyun iki deponun çıkışına maliyetleri küçük arıtmalarla suyun kullanılabilir hale geleceğini belirtti. Bu çalışmanın da maaliyetinin 250 veya 300 bin lira gibi bir maliyet tutacağını sözlerine ekledi. Şahin Küçük, bu paranın başta kendisi olmak üzere Divriği Kültür Derneklerinin, Divriğili işadamlarının ve Divriğili hayırseverlerin desteğiyle yapmanın mümkün olacağını, belediyeye bir maliyet getirmeyeceğini söyledi. Küçük, bir su arıtma sistemiyle Divriği'nin su sorununun bitirilmesinin mümkün olacağını, hiç bu kadar su sorunun çözümsüz hale getirmenin gereğinin olmadığını sözlerine ekledi. Toplantı'da Venk Köyü ile yapılan protokolün iptal edilmesine karar verildi. Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök önümüzdeki günlerde bu protokolü iptal edecek, Ürük Köyü, Venk Köyü ve Divriği Belediyesi yeni bir üçlü protokolle su sorununun çözümü konusunda önemli bir adım atmış olacaklar.

Turnuvalarda yarı final mücadelesi

İstanbul DKD (Divriği Kültür Derneği)'nin düzenlediği 13. Köylerarası Dostluk ve Barış için Futbol Turnuvası devam ediyor. Bahçelievler Soğanlı Olimpiyat Spor Tesisleri'nde yapılan turnuvaya 32 köyün futbol takımı katıldı. İki aydan fazla bir sürede tamamlanacak olan turnuvaya yüzlerce kişi

katılıyor. Turnuvada futbolun dostluk ve barış için oynanmasının teması ağırlıklı işleniyor. Bu yılki turnuvanın Sağlık ve Ambulans ihtiyaçlarını ise Batı Bahat Hastanesi üstlendi. Her haftasonu pazar günleri sabahтан başlayarak akşama kadar süren maçlarda yüzlerce Divriği'li birbirlerini tanıma fırsatı buluyorlar.

1. HAFTA

ADATEPE - ESKİBEYLİ	6 - 2
YAĞBASAN-EĞRİSU	4 - 0
DIŞBUDAK- KEKLİKTEPE	5 - 0
AĞAÇLIGÖL - ÇAYÖREN	8 - 3
BEYKÖY-YUSUFŞEYH	6 - 0
GÖNDÜREN-DİKMEÇAY	3 - 8
SUSUZLAR- GÜVENKAYA	4 - 0
GÜLLÜCE - BELDİBİ	0 - 9
GÖKÇEHARMAN-DEMİRDAĞ	4 - 4
OVACIK- ÖZBAĞI	2 - 1
HÖBEK- KARŞIKONAK	1 - 3
ÇAKMAKDÜZÜ - OĞULBEY	2 - 6
KARAKALE - YALNIZSÖĞÜT	2 - 1

2. HAFTA

BAYIRÜSTÜ- GÜLLÜCE	9 - 2
YAZI- ÇAMURLU	3 - 2
OĞULBEY- BELDİBİ	1 - 6
ÇAKMAKDÜZÜ- AKMEŞE	2 - 1
KEKLİKTEPE - AĞAÇLIGÖL	3 - 0
EĞRİSU- DIŞBUDAK	2-13
ESKİBEYLİ - ÇAYÖREN	4 - 6
ADATEPE - YAĞBASAN	1 - 4
GÜVENKAYA - KARAKALE	1 - 4
DİKMEÇAY- SUSUZLAR	0 - 9
YUSUFŞEYH - YALNIZSÖĞÜT	1 -12
BEYKÖY- GÖNDÜREN	4 - 1
ÖZBAĞI - HÖBEK	3 - 2
DEMİRDAĞ - OVACIK	5 - 9
KONAK - KARŞIKONAK	3 - 3
ÖLÇEKLİ - GÖKÇEHARMAN	1 - 2

Kekliktepe - Ağaçlıgöl hükmen 3 - 0 olarak ilan edilmiştir.

3. HAFTA

ÖZBAĞI - KARŞIKONAK	1 - 3
BEYKÖY - DİKMEÇAY	6 - 3
GÖKÇEHARMAN - OVACIK	6 - 2
KONAK - HÖBEK	4 - 3
ÖLÇEKLİ - DEMİRDAĞI	3 - 2
OĞULBEY - GÜLLÜCE	9 - 4
ÇAKMAKDÜZÜ - YAZI	1 - 2
AKMEŞE - ÇAMURLU	3 - 3
BAYIRÜSTÜ - BELDİBİ	0 - 5
ADATEPE - EĞRİSU	8 - 0
ESKİBEYLİ - AĞAÇLIGÖL	3 - 0
YAĞBASAN - DIŞBUDAK	3 - 0
KEKLİKTEPE - ÇAYÖREN	5 - 6
YUSUFŞEYH - KARAKALE	3 - 4
GÖNDÜREN - SUSUZLAR	2 - 3
GÜVENKAYA - YALNIZSÖĞÜT	1 - 1

İSMAİL ASİL

78is@windowslive.com

Barışa Köprü

"Savaşın iyisi,barışın ise kötüsü olmaz..."

Anımsayanlar bilir...Yıl 1969...Bir grup devrimci genç Hakkari de,Zap suyunun üzerine bir köprü inşa ederler...Tasarım ve işçiliği ise tümüyle kendilerine aittir...Onun adı artık halk tarafından Deniz Gezmis köprüsü de denilen barış köprüsüdür...Bu çabanın kendisi,İstanbul'a o yıl yapılacak olan boğaz içi köprüsüne alternatif olarak,dikkatleri doğuya çekmekti ... Ve elbette her yıl köylüleri canından bezdiren o azgın Zap,bir sembol olarak seçilmişti...Uzun yıllar köylülere hizmet sunan bu köprü, daha sonra çatışmaların yaşandığı bir dönemde devlet güçleri tarafından tahrip edilecekti... İşte tam da bu günlerde bir grup sanatçıyla birlikte aydın ve yazarlar,bu köprüyü yeniden yapmak için kolları sıvadılar...Heyecan duymamak elbette elde değil...Peki bu barış köprüsünün,o günlerdeki anlamı itibariyle neyi ifade ediyordu...? Sadece köylülerin bir ihtiyacını karşılamadan mı ibaretti...?Yoksa daha o gün önceliğin İstanbul değil, farklı yerlerde olduğunu ve o bölgenin temel sorunlarına bir işaret fişegi göndermekti...? Elbette,tamda buydu...Bir taraftan o köylülere uzatılan el bir köprü olurken, beraberinde halklar arası bir barışın da öncelikle buralardan doğru kurulmasına ihtiyaç olduğuna işaret ediliyordu... Ama ne yazık ki hayatın merkezine insanı değil,devleti koyan o günün sistem koruyucuları,bunu hiçbir zaman anlamadılar...Anlamadıkları gibi,tüm ceberut yüzleriyle o gençlere olanca güçleriyle çullandılar...Aynen Osmanlıdan günümüze bir devlet geleneğini taşıdıkları gibi...O da,sorun çözmenin en iyi yolu,'ezerek çözmek' olduğunu kesintisizce devreye soktular... Oysaki bu gün 40.000 cana ve onca bedellere mal olan sorunun adını daha o gün koyup ,o gençleri anlamaya çalışan bir siyasi irade olsaydı,tüm bu kahrolası acılar yaşanarmıydı...? Tüm bu olanlardan sonra,barış sözünün kendisi bile kimileri için hala bir kabusa dönüşüyorsa,işimiz çok zor demektir... Baksanıza ortalık efendilerinden güç alan bu ırkçı milliyetçilerin,estirmiş olduğu fırtınayla adeta sarsılıyor.Ve 30 yıldır sürdürülen bu kirli savaşın, bitmemesi için aslanlar gibi karşı koyuyorlar...Cumhuriyetimizin bir vebalı olan kürt gerçekliğini,sadece dış güçler ve terör bağlamında ele alanların öfkesi, adeta ulusal bir seferberliğe dönüşmüş durumda...Ve tek değerleri İslamcılık ve milliyetçilik olan bu beyinleri dumura uğratılmış olanlar,akşam sabah PKK ya söverken,onu yaratan koşulları hiç mi hiç hesaba katmıyor...Neden-sonuç ilişkisi içerisinde onun neden değil,sadece bir sonuç olduğu da... Dolayısıyla barış umutlarına karşı duyulan bu milliyetçi öfke,bu savaş halinin hiç bitmesini istemiyor...Hele buna son yıllarda kendine sosyal demokratım diyen ve ilericiği salt olmayan bir laikliğe kilitleyen CHP de eklenmiştir ki, onu tutana aşk olsun...Bu sokak kıskırtmalarına hızla dahil olan CHP, varlığını adeta barış ve demokratikleşmeye yönelik her sürecin önünü kesmeye adanmış.Olmadı orduyu da sahaya çekmekten çekinmeyen bu milliyetçi blokun,bu toplumun temel sorunlarıyla ilgili hiç bir kaygıların olduğunu gördünüz mü...?Bu rejim koruyucuların tek derleri militarizmi içselleştirmiş bir toplumdan adeta nemalanmak... Kuşkusuz bu sistem,zor ve tahakküm ilişkisiyle kendi karşıtlarını yarattıkları gibi,kendi yandaşlarını da yaratmış durumda. Zira bu yandaşları sayesinde bir varlığını devam ettiren oteriteler,en küçük bir hak talebin karşısına onların sırtların sıvazlayıp,hemencecik sokağa servis yaparlar.Bir yüz yıllık ülke tarihinde bu çark hep böyle dönmüştür...Dünün bu öfkeli sokak sesi,efendilerine her zaman 'biat' eden ümmetçi kullar olurken,bugün ise ırkçı milliyetçilerin oluyor.Sesleri asla demokratik bir tepki değil,olsa olsa'sıradan faşizmin' ta tendisidir... Ve 1970 dönemleri hariç,geçmişte ki kimi tarihsel şaibelerde bilinçli bir tercihle ver alan CHP, Baykal ve ekibi sayesinde yeniden bu süreç talip olduğunu görüyoruz.Böylesi bir tavırn,halklar arası bir düşmanlığın da kalıcı olmasına hizmet ettiğini bile bile....Bugüne kadar toplumun ihtiyacı olan bir solun önünü tıkadıkları gibi... Sonuç olarak zor ve bir o kadarda peş peşe 'sıkıştırılmış' tarihsel süreçlerden geçiyoruz.Bu güne kadar 80 küsur yıldır birikmiş olan kadim sorunlarımız bir bir gündeme geliyor... "Sınıfsız,imtiyazsız,kaynaşmış hanifi türk kimliği" bizzat bu sistemin koruyucuları tarafından artık sorgulanı oldu...En çokta daha öncesi olmakla birlikte,cumhuriyetin varlığından bugüne kadar sürekli isyanlarla varlığını sürdüren kürt kimliği,başta bu ezberi bozan bir işlev görüyor.İşte fırtınalar kopartan tüm bu kavga da,bugüne kadar statükoyu koruyup onu devam ettirmek isteyenlerle,artık uluslar arası bir küresel güç olmanın yanında artık bazı değişimleri zorlayan,yeni sermaye temsilcileri arasında cereyan ediyor.İşte bu iç dinamiklerin zorlaması ve günümüz dünyasındaki zorunlu değişimler,beraberinde kimileri için de bir turnusol görevi görüyor.Böylesi bir sürecin zorunluluğu olarak saflar yenide belirleniyor...Pek tabi ki,bu dizilişte ki yerimiz, eşit yurttaşlık temelinde daha demokratik bir cumhuriyet için,halklar arası bir barışın kavgası olacaktır...Ülkemizin buna ihtiyacı var... Dolayısıyla yıllardır bizleri 'ulusal' korkularımıza tutsak edip,diledikleri gibi yönetmeye almış olanları,barışa olan itirazlarını da çok iyi anlıyoruz...Her defasında misa-ki milli sınır hassasiyetiyle celallenip,bu toplumu lime lime edip kendi elleriyle nasıl böldüklerini de...Aynı zamanda kendilerini salt rejimin çıkarlarıyla özdeşleştiren o'kapı kulu' olanları da...Ki acı olanda,her türden hak gaspı ve dayatmalara karşı sesleri çıkmayanların barış olasılığına karşı kan güden çiğlikları midemizi bulandırıyor doğrusu...'Aklı kiraya' veren bu zevatların kendileri farkında olmasalar da,işlevleri her daim soygun ve sömürü düzenini perdellemek olmuştur... Ve kendilerini insani olmayan en ilkel milliyetçi duyularla ,bu toplumun vicdanı olan sola her zaman saldırmakla var etmişlerdir... Sözün kısası ; yeniden yapılacak olan bu barış köprüsü,aynı zamanda o gençlerin hayalleri ve bizlerin de ihtiyacı olan halklar arası barışa umarım bir vesile olur...Elbette biliyoruz ki burada barış,sadece silahların susması anlamına gelmez...Aynı zamanda onun,demokrasi ve özgürlüklerin sonuna kadar yaşanabilecek bir atmosferi yaratmakla mümkün olabileceğini de... Ama her ne kadar silahların susması adına da olsa ,bu kadim sorunu çözmeye iradesini bu gün için AKP gösterse de,sadece ona bırakılmayacak kadar çok önemli olduğunu da unutmayalım....Kim tarafından atıldığına bakmadan,barışa yönelen her adımın takipçisi olmak zorundayız...Tüm sol ve sosyal demokratların bu süreçte rol alıp,ülkemiz ve geleceğimiz için kaygı duyan tüm yurttaşlarla birlikte barışa bir köprü olmadığımız müddetçe,bu hayallerin gerçeğe dönüşmesi de sanırım hayat bulmayacak...En kötüsü de bundan sonra aktılacak her kana olan tanklık,bizleri bu vebalden asla kurtarmayacak olmasıdır...

Yönetim Bilinci

Uzun yıllardan beri, ülkemizin iyi yönetilmediğini söyleyip durmaktayız. Peki ülkemiz böyle de illerimiz, ilçelerimiz, köy ve mezralarımız ne durumda? İnanın hepsi birbirine zincirleme bağlı olarak aynı şekilde kötü yönetilmektedir. Partilerimiz de ülkemiz gibi kötü yönetilmektedirler aslında. Bu siyasi partiler yasası ile, bu seçim yasaları ve tüzüklerle sağlıklı neticeler almak mümkün mü? Elbette olanak dışı. Kötü giden durumu düzeltmek yolunda ilgililerde de ve bilgililerde de bir çaba görüyoruz? Asla. Sonra dönüyor birbirimize ne olacak bu memleketin hali diye dert yaşıyoruz. Bireyler olarak, toplum kuruluşları olarak kendimize düşeni yapıyoruz? Kişi olarak sivil toplum kuruluşları olarak gerektiğinde demokratik tepkilerimizi gösteriyormuyuz.

Aslında yönetici mevkisinde olanlar; mevcut yasa, yönetmelik ve tüzüklerdeki maddelere dahi uymuyorlar. İşine gelen yerde uyguluyor, işine gelmeyen yerde birçok bahanelerle atlatıyorlar. Sonra toplum mevcut yasalarda olan ve olmayan eşit yurttaşlık haklarını, çok geniş halk kitleleri ile dile getirerek istiyor. Ama parlemanto etkili ve yetkili kurumlargölüp geçiyor. Böyle bir ülkede strese girmeden nasıl yaşayacağız? Genelde stres, yerelde stres. Yerel yönetimlerde iş başına gelenler ise ayrı bir dert. Seçildim her şeyin en iyisini ben bilirim. Eğer kötü ve yasadışı uygulamalara karşı eleştiri hakkını kullanır isen vay haline. Bu davranışlar küçük yörelerde daha bariz olarak kendisini gösteriyor. Yöneticiler senmsin eleştiren, seni bitireceğim demese bile uygulamaları ile dikkatini çekiyor. Eleştiride bulunanda bana daha fazla zarar gelmesin diye susuyor. Yönetmek makam sahibi olmak zor olmasa gerek. Sorumluluk makamında olanlar sorun çözmeye başladıklarında çok titiz ve özenli davranmalıdırlar. Kirli bilinçaltılarını nazara almadan ve eski konuları gündeme getirmeden her bireye eşit yaklaşarak hizmet vermeli.

Yurt genelinde iktidara sahip olanlar ise gelecek oy kaygısını ve kendi rantını düşünmeden hizmet vereceği halkına ve ülkesine bütünleşeceği dünyaya karşı sorumluluğunu çok ciddi anlamda kadrosuna anlatmalıdır. Medyayı bilim kurumlarını ve benzeri toplum kurumlarını hatta bireyleri tehdit ederek korku toplumu yaratarak yönetmemelidir. Bu tip uygulamalar halkı kutuplaştırmaya ve bölünmeye sürükler ve geri dönüş ü olmaz.

Yönetici ileriyi görendir. Gelmeden geleceği ölçen biçendir. Kırk defa düşünüp sonra uygulamaya geçendir. Yoksa ilk anda aklına geleni uygulamayı yanlış olduğunu görünce bundan dönerim, diyen yönetici olamaz. Geçici bir süre için olur, ama neticede hem kendisini, hemde gönül veren ve güvenen toplumları hüsrana uğratır. Bu olsa olsa işyapacak gibi gözüküp ileriye mazeret hazırlamak olur. Yöneticilik mazeret üretmek değil çözüm üretmektir. Çözüm üretecek yöneticileri belirlemek ve göreve getirmek dileğiyle.

Gelenekten geleceğe dededen toruna ailece sanatçı

Divriği'li sanatçılarla görüşmemizi sürdürüyoruz. Bu sayısının konusu Eşge (Dikmeçay) Köyünden Servet Yıldız. Konu sanat olunca Türkiye'nin diğer bölgelerine nazaran Divriği en çok sanatçı yetiştiren bir ilçesidir. Servet Yıldız genç bir sanatçımız. Hayatını profesyonel olarak söylediği müzikle kazanıyor.

» Siz Divriği'nin hangi köyündesiniz? İsterseniz konuşmamıza buradan başlayalım, Önce köyünüzden biraz bahsedermisiniz?

Divriği'nin Dikmeçay Köyüdenim, eski adı Eşke. Köyümüz Divriği'ye bağlı çok güzel bir köy, Ankara'da doğup büyüdim ama atalarımın Dikmeçay Köyünden geldiğini hissettğim an tabii ki sevgim bir kat daha artıyor. Özellikle rahmetli dedem Adıgüzel (Ado Dede) aşıklık ve ozanlık geleneğini sonraki nesile çok güzel aktarmış. Bağlama, keman ve nefesli sazları kendisi yapıp, çok başarılı icra edip söylemiş. Bunun yanı sıra sevecenliği, sanatı, sofrasının herkese açık olması nedeniyle herkesin sevgi saygısını kazanmış. Dikmeçay Köyünden bize kalan kültür mirası oldukça fazla.

» Memleketinizin ve köyünüzün yaptığınız müzikte bir etkisi varmı? Varsa bunun nedenleri nelerdir?

Olmaz mı şimdi bakın, kişinin istidat ve kabiliyetlerinin doğuştan olduğunu söylüyorum. Bunu sosyal etkileşimlerle beslediğiniz zaman ortaya yaptığınız ve icra ettiğiniz müzikler çıkıyor.

» Müzisyenlik hayatı ne zaman başladı? Nasıl başladı?

Çocukluk yıllarımda başladı. Şimdi çocuğa büyüünce ne olacağını diye sorulduğunda avukat, doktor, öğretmen, pilot v.b. olacağım diye cevap verir. Fakat avukatın doktor, pilotun marangoz, öğretmeninde marketçi olduğunu görüyorsunuz demek ki bazı şeyler istisnalar hariç kendi elimizde olmayabiliyor. Ama müzik, bağlama, farklı işler yapsam da hep başucumdaydı ve çocukluğunda tiyatrocu olmak isteyen Servet, bir şekilde mesleğini icra edeceği, ve hayatını bu şekilde kazanacağı bir halk müziği sanatçısı oldu.

Divriği denilince ilk olarak ozanları ve sanatçıları aklı gelir. Bu bir tesadüf müdür, yoksa bunun bir nedeni varmıdır sizce? Tesadüf diye bir şey olduğuna inanmıyorum. Fakat Divriği'nin aşıklık ve ozanlık geleneğini çok güzel işlediğini düşünüyorum. Köyden kente göçte bile kültürümüzde en küçük bir değişiklik olmadığının görüyoruz. Bunun sebebine gelirse aşık olunur mu? Yoksa doğulur mu? diye bir soru aklı geliyor bence

Servet YILDIZ

doğulur. Divriği'nin güzelliği de burada yatıyor.

» Okuduğunuz müziğe bir ad verilecekse eğer, ne tür müzik okuyorsunuz? Türk Halk Müziği okuyorum. Değişler, Nefesler ve özellikle Tevhit anlatan nefesleri tercih ediyorum.

» Kaset veya CD çıkardınız mı? Besteleriniz varmı? Biraz bundan bahsedermisiniz?

Üç adet albüm yaptım. Birincisi iki bin yılında "CAN CANA" isimli Albümüm, ikincisi 2005 yılında "Alternatif Ezgiler" isimli müzisyen dostlarımızla çıkardığımız özellikle İsmail Metin (DERDİMEND) ağabeyimin büyük özverileriyle daha da güzellikler kattığı çalışma. Üçüncüsü 2009 yılında "ADIGÜZEL" isimli bir çalışma. Ayrıca bestelerim var. Albümlerimde bestelerimi kullanıyorum daha sonraki albümümde tamamı söz ve müziği kendi eserlerimden oluşan bir çalışma yapmak istiyorum.

» Nerelerde sahne alıyorsunuz? Hangi konserlerde yer alıyorsunuz? Dinleyicileriniz sizleri nerede dinlerler? Ben halk konserlerini çok seviyorum.

Onlarla bütünleşmek ezgilerimizi paylaşmak beni mutlu ediyor. Yardım konserleri, kurum ve kuruluşların konserleri ve her sene yaptığımız Divriği Pilav Şenliği konserlerinde yer alıyorum. Dinleyicilerimiz internet aracılığı ile bizleri takip ediyorlar. Şuan beni dinleyebilecekleri yer Ankara Elmadağ Kayak Merkezindeki Zirve Restoran'ta pazar hariç her gün 20:00 ile 24:00 saatleri arasında sahne alıyorum.

» Saz ve söz sanatçısı olarak, Türkiye'nin sanatsal geleceğine nasıl bakıyorsunuz? Bugünkü sanat ortamını nasıl değerlendirirsiniz?

İyi düşünki iyi olsun, iyi işler yap ki kalıcı olsun. Yüzlerce yıl önce yapılan ezgiler, değişler, nefesler 21. Yüzyıl'da hala tazeliliğini koruyorsa demek ki bizlere düşen görev bugün ki yaptığımız çalışmalar geleceğe nasıl taşınır doğruyu nasıl asırlarız gayretinde olmak zorundayız. Günü birlik, haftalık, aylık çalışmalar yerine torunlarımızın bizlerden feyiz alacağı çalışmalara imza atarsak eser eser olmaktan çıkar Şaheser olur diye düşünüyorum. Bugünkü sanat ortamını iyi ve kötü işler

olarak ikiye ayırsak biz iyyin yanında olmak isteriz. Çünkü iyi kötü ile anlaşılır.

» Devlet sanatçılara yeterli desteği veriyormu? Veya veremlimi? Devletin sanat politikasını nasıl olmalı?

Devlet sanatçılara gereken desteği elbette vermeli. Bakın yüce önderimiz Atatürk "Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir." demiştir. Bugün devletler arası anlaşmazlıkları gerek sinema yoluyla, gerekse müzik yoluyla veya güzel sanatların tümüyle çözüme ulaştırıldığı veya yumuşatıldığı görülüyor. Bunun birçok örneğini tüm dünyada görüyoruz. Bu anlamda Devletin sanat politikası nasıl olmalı siz dostlarımıza bırakıyoruz.

» Sizi etkileyen sanatçılar kimlerdir? Bir sanatçı kendisine model bir sanatçı seçermi?

Samimi olan, kendi olan ve ne söylediğini bilip yaşayarak okuyan ve icra eden tüm sanatçıları beni etkilemiştir. Sanatçı kendisine mutlaka bir model seçiyor. Onu her haliyle taklit edebiliyor. Fakat zamanla taklitten çıkıp kendi olmak zorunda.

» Siz çok genç bir sanatçısınız ama yine de soralım. Genç ve yeni yetişen sanatçılarımızı önerileriniz nelerdir? Bir sanatçı nasıl yetiştirmelidir kendisini?

Öncelikle kararlı ve gideceği yolda yorulmamalı önüne birçok engel çıkacak bu engelleri aşmakla asla yolundan dönmeyecek okullu ve alaylı dengisini eşit tutacak her ikisini harmanlayıp ortaya asla bayatlamayacak ve her daim arzu edilen bir eser koyacak. Daha da önemlisi bıkmadan usanmadan eserini şaheser yapma yoluna gidecek. Şahesere bir örnek verecek olursak Ali Ekber Çiçek'ten "Haydar Haydar" Semahlarımız, Değişlerimiz ve Nefeslerimiz

» Son olarak, sormadığımız birşey kaldı mı bilemiyoruz ama, sizin anlatmak istediğiniz neler var? İsterseniz son sözlerinizi alalım.

Öncelikle sizlere ve emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum. Herkes bulunduğu makamda, mevkide kendi işini dürüst bir şekilde yaparsa her şey daha güzel olur diye düşünüyorum ve gönlümüze gelen bir dörtlükle son vermek istiyorum.

**soğuk kış günlerinde
içinizi ısıtan doğal tat...**

» bağdat ihlamur - adacıy
Özellikle soğuk kış aylarında sıcak içecek olarak tüketilen ihlamurun, kan dolaşımını hızlandırarak, vücudun direncini arttırmasına yardımcı olduğu bilinmektedir. Bağdat ürünleri Türkiye'nin en büyük ve en modern tesislerinde, el değmeden üretilmektedir.

www.bagdatbaharat.com.tr

Renk Ajans 1987'nin Ocak ayında çalışmaya başladı. Kuruluşunda üç ilke saptandı. Birincisi müşteri kavramı yerine dost kavramı konu. İkincisi kazandırarak kazandırmak zorunluluğu getirildi. Üçüncü ise iş kolumuzdaki teknolojik gelişmeler günü gününe izlenecek ve mutlaka en son teknolojiyle çalışılacak ilkesiydi.

Bu üç ilkeden ve teknolojiyi yakından takip etmekten hiç vazgeçmeden verdiğimiz hizmetlerimiz:

- Kitap, dergi, Broşür ve Katalog tasarım ve basımı,
- Gazete ve dergi ilanları,
- Afiş tasarım ve basımı,
- Tanıtım kampanyaları ve organizasyonları,
- Web tasarımı,

Bunların dışında, bilim, kültür ve sanat çevreleriyle kurulan sıcak ilişkiler, sunduğumuz projelerin başarıyla sonuçlanmasına neden olmuştur. Bunlar arasında **Kültür Bakanlığı'na Şehir Prestij Kitapları'nı, İnsan Hakları Kitapları'nı, İSKİ'ye İstanbul Su Yolları Kitapları'nı** sayabiliriz. Bu eserlerin tüm sorumluluğu, yani yazım, fotoğraflanması ve hazırlanıp basılması Renk Ajans'a aittir.

RENK AJANS, DIVRİĞİ GAZETESİ KURULUŞUDUR.

Nakilbent Sok. No:41/1 Sultanahmet - İSTANBUL Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: info@renkajans.com.tr